Ročník 1995

SBÍRKA ZÁKONŮ
ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 64 **Rozeslána dne 26. října 1995** **Cena Kč 22,–**

OBSAH:

236. Zákon o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců

237. Zákon o hromadné správě autorských práv a práv autorskému právu příbuzných a o změně a doplnění některých zákonů

238. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů

239. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů

240. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 436/1991 Sb., o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přísedících, jejich zproštění a odvolání z funkce a o státní správě soudů České republiky, ve znění pozdějších předpisů

241. Zákon o zahájení činnosti Vrchního soudu v Olomouci

242. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 472/1992 Sb., o Státním fondu tržní regulace v zemědělství, ve znění zákona České národní rady č. 10/1993 Sb.

243. Nařízení vlády, kterým se stanoví rozsah úkolů Ministerstva vnitra ve vztahu k přednostům okresních úřadů při plnění úkolů zaměstnavatele a nadřízeného orgánu

244. Nařízení vlády, kterým se stanoví podmínky státní finanční podpory hypotečního úvěrování bytové výstavby

245. Vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu, kterou se stanoví pravidla pro vytápění a dodávku teplé užitkové vody včetně rozúčtování nákladů na objekty a mezi konečné spotřebitele

246. Vyhláška Ministerstva spravedlnosti, kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva spravedlnosti České republiky č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění vyhlášky č. 584/1992 Sb. a vyhlášky č. 194/1993 Sb.

236

ZÁKON

ze dne 26. září 1995

o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Rozsah působnosti

§ 1

Tento zákon upravuje plat a některé další náležitosti spojené s výkonem funkce

a) poslance a senátora Parlamentu (dále jen „poslanec"),
b) člena vlády,
c) prezidenta republiky,
d) soudce Ústavního soudu,
e) člena, viceprezidenta a prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu,
f) ředitele Bezpečnostní informační služby

(dále jen „představitel") a

g) soudce okresního, krajského a vrchního soudu, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu (dále jen „soudce").

§ 2

Představiteli a soudci, o nichž to stanoví tento zákon, náleží

a) plat,
b) další plat,
c) náhrady výdajů,
d) naturální plnění a
e) odchodné.

§ 3

Plat

(1) Plat je peněžité plnění poskytované měsíčně ve výši a za podmínek dále stanovených.

(2) Plat se určí jako součin platové základny a platového koeficientu stanoveného v závislosti na odpovědnosti a náročnosti vykonávané funkce. Plat se zaokrouhluje na 100 Kč nahoru.

(3) Platovou základnou je souhrn nejvyššího platového tarifu a maximální výše osobního příplatku stanovených zvláštním předpisem[1]) pro zaměstnance ministerstev.

§ 4

Další plat

(1) Další plat je jednorázové peněžité plnění poskytované v každém kalendářním pololetí roku ve výši měsíční částky platu, který příslušel představiteli a soudci v posledním kalendářním měsíci skutečného výkonu funkce v příslušném kalendářním pololetí roku.

(2) Představiteli a soudci, o nichž to stanoví tento zákon, náleží další plat, pokud v kalendářním pololetí skutečně vykonával funkci alespoň 90 kalendářních dnů. Do této doby se nezapočítává doba, po kterou nevykonával funkci z důvodu nemoci, úrazu, těhotenství nebo mateřství. Nárok na další plat nevznikne

a) v prvním pololetí kalendářního roku představiteli, jehož výkon funkce skončil přede dnem 31. května, a soudci, jehož pracovní vztah skončil přede dnem 30. června,
b) ve druhém pololetí kalendářního roku představiteli, jehož výkon funkce skončil přede dnem 30. listopadu, a soudci, jehož pracovní vztah skončil přede dnem 31. prosince.

§ 5

Náhrady výdajů

(1) Náhrady výdajů spojených s výkonem funkce jsou peněžitá plnění poskytovaná za podmínek, ve výši a ve formách dále stanovených. Představiteli a soudci, o nichž to stanoví tento zákon, se nahrazují

a) výdaje na reprezentaci,
b) výdaje na dopravu vlastním vozidlem nebo nájemným dopravním prostředkem z místa trvalého pobytu do místa sídla orgánu, v němž vykonává funkci, a zpět, v místě sídla tohoto orgánu a při cestách spojených s výkonem funkce,

[1]) § 6 odst. 2 a § 7 odst. 2 nařízení vlády ČR č. 253/1992 Sb., o platových poměrech zaměstnanců orgánů státní správy, některých dalších orgánů a obcí, ve znění pozdějších předpisů.

c) výdaje na dopravu veřejnými hromadnými dopravními prostředky, s výjimkou letecké dopravy, při tuzemských cestách spojených s výkonem funkce (dále jen „tuzemské cesty"),
d) výdaje na leteckou dopravu při tuzemských cestách,
e) výdaje na dopravu při zahraničních cestách spojených s výkonem funkce (dále jen „zahraniční cesty"),
f) výdaje na stravování při tuzemských cestách,
g) výdaje na stravování a některé další výdaje při zahraničních cestách,
h) výdaje na ubytování při tuzemských cestách,
ch) výdaje na ubytování při zahraničních cestách,
i) výdaje na přechodné ubytování v místě sídla orgánu, v němž vykonává funkci,
j) výdaje na odborné a administrativní práce,
k) výdaje na činnost průvodce nebo osobního asistenta,
l) výdaje spojené s dočasným přidělením k jinému soudu,
m) výdaje na odbornou literaturu.

(2) Náhrady výdajů uvedených v odstavci 1 se poskytují formou
a) peněžitého plnění poskytovaného měsíčně v předem stanovené výši k úhradě jednoho druhu výdajů (dále jen „jednoúčelová paušální náhrada") nebo k úhradě více druhů výdajů (dále jen „víceúčelová paušální náhrada"),
b) náhrady prokázaných výdajů,
c) náhrady prokázaných výdajů až do stanovené výše.

(3) Náhrady výdajů podle odstavce 2 písm. a) se stanoví procentem z platové základny (§ 3 odst. 3) a zaokrouhlují se na 100 Kč nahoru.

§ 6
Naturální plnění

(1) Naturální plnění jsou věcná plnění a služby poskytované nebo hrazené za podmínek, v rozsahu a ve formách dále stanovených. Představiteli nebo soudci, o nichž to stanoví tento zákon, náleží tato naturální plnění:
a) užívání služebního vozidla s řidičem i bez něho k výkonu funkce nebo v souvislosti s ním a k osobní dispozici,
b) užívání služebního vozidla s řidičem i bez něho k výkonu funkce nebo v souvislosti s ním a k umožnění styku s rodinou,
c) užívání služebního vozidla bez řidiče k výkonu funkce nebo v souvislosti s ním a k umožnění styku s rodinou,
d) užívání přiměřeně vybaveného bytu,
e) ubytování v místě sídla orgánu, pokud v tomto místě nemá trvalý pobyt,
f) užívání jedné přiměřeně vybavené kanceláře ve volebním kraji nebo ve volebním obvodu zřízené po dohodě s poslancem,
g) užívání nemovitostí tvořících sídlo prezidenta republiky,
h) úhrada zdravotní péče,
ch) přednostní zřízení účastnické telefonní stanice,
i) zřízení a užívání jedné účastnické telefonní stanice,
j) zřízení a užívání dvou účastnických telefonních stanic,
k) bezplatné používání prostředků veřejné hromadné dopravy, s výjimkou letecké dopravy.

(2) Naturální plnění uvedená v odstavci 1 se poskytují
a) naturální formou a úhradou nákladů nebo
b) úhradou nákladů.

(3) Pokud z provozních nebo jiných vážných důvodů nelze poskytnout naturální plnění, náleží místo tohoto plnění náhrada výdajů ve výši peněžité hodnoty naturálního plnění, jestliže lze účelu, pro který byl nárok na naturální plnění stanoven, dosáhnout i peněžitým plněním.

§ 7
Odchodné

(1) Odchodné je peněžité plnění poskytované představiteli, s výjimkou člena Nejvyššího kontrolního úřadu a ředitele Bezpečnostní informační služby, v souvislosti s ukončením výkonu funkce. Přitom není rozhodné, zda po ukončení výkonu této funkce představitel dále vykonává tutéž nebo jinou funkci představitele.

(2) Odchodné náleží ve výši měsíční částky platu, který příslušel představiteli v posledním kalendářním měsíci skutečného výkonu funkce, k níž se přičte násobek této částky a počtu celých ukončených let výkonu této funkce představitele.

ČÁST DRUHÁ
NÁLEŽITOSTI PŘEDSTAVITELŮ

HLAVA PRVNÍ
NÁLEŽITOSTI POSLANCŮ

§ 8
Plat a další plat

(1) Poslanci náleží plat určený z platové základny platovým koeficientem ve výši 1,00. Platový koeficient poslance se zvyšuje

a) místopředsedovi podvýboru o 0,10,

b) místopředsedovi výboru, předsedovi podvýboru a za každých 15 členů poslaneckého klubu jednomu místopředsedovi poslaneckého klubu o 0,20,

c) předsedovi výboru, předsedovi poslaneckého klubu, předsedovi komise a předsedovi vyšetřovací komise komory Parlamentu, předsedovi delegace Parlamentu České republiky v Parlamentním výboru přidružení Evropské unie a České republiky a vedoucím stálých delegací Parlamentu České republiky do meziparlamentních organizací o 0,40; předsedovi poslaneckého klubu se dále zvyšuje platový koeficient o 0,03 za každých i započatých deset členů poslaneckého klubu nad nejnižší počet stanovený zvláštním zákonem,

d) místopředsedovi komory Parlamentu o 0,90,

e) místopředsedovi komory Parlamentu, který jako první zastupuje předsedu komory Parlamentu, o 1,00,

f) předsedovi komory Parlamentu o 1,90.

(2) Poslanci, s výjimkou předsedy komory Parlamentu, náleží další plat.

§ 9

Náhrady výdajů

(1) Poslanci náleží

a) víceúčelová paušální náhrada podle § 5 odst. 1 písm. a) a f) ve výši 16 % platové základny,

b) jednoúčelová paušální náhrada podle § 5 odst. 1 písm. b) podle vzdálenosti obce, v níž má poslanec trvalý pobyt, od sídla komory Parlamentu nebo od obce, v níž má poslanec kancelář [§ 6 odst. 1 písm. f)], při vzdálenosti

1. do 50 km ve výši 40 % platové základny,
2. nad 50 km ve výši 45 % platové základny,
3. nad 150 km ve výši 50 % platové základny,
4. nad 250 km ve výši 60 % platové základny,

c) náhrada prokázaných výdajů podle § 5 odst. 1 písm. d), e), h) a ch); náhrada výdajů za použití letecké dopravy náleží jen při cestách

1. na zasedání a schůze komory Parlamentu a jejích orgánů,
2. k nimž byl pověřen předsedou komory Parlamentu nebo výborem komory Parlamentu se souhlasem předsedy komory Parlamentu,

d) náhrada výdajů podle § 5 odst. 1 písm. g) ve výši 2,5násobku sazby stanovené zvláštním předpisem pro zaměstnance v pracovním poměru,[2])

e) náhrada prokázaných výdajů podle § 5 odst. 1 písm. i) až do výše peněžité hodnoty naturálního plnění podle § 6 odst. 1 písm. e), pokud o ni požádal místo naturálního plnění,

f) náhrada prokázaných výdajů podle § 5 odst. 1 písm. j) do výše 25 % platové základny; způsob čerpání náhrady v kalendářním roce, druhy výdajů a způsob jejich vyúčtování stanoví orgán komory Parlamentu pověřený komorou.

(2) Těžce zdravotně postiženému poslanci, který potřebuje k výkonu své funkce průvodce nebo osobního asistenta, dále náleží jednoúčelová paušální náhrada podle § 5 odst. 1 písm. k) ve výši 20 % platové základny.

(3) Předsedovi komory Parlamentu a místopředsedovi komory Parlamentu náleží namísto paušálních náhrad podle odstavce 1 písm. a) a b) víceúčelová paušální náhrada podle § 5 odst. 1 písm. a), c) a f), a to

a) předsedovi komory Parlamentu ve výši 58 % platové základny,

b) místopředsedovi komory Parlamentu ve výši 54 % platové základny.

(4) Náhrada výdajů podle odstavce 1 písm. d) náleží předsedovi komory Parlamentu ve výši 3,5násobku sazby stanovené zvláštním předpisem pro zaměstnance v pracovním poměru.[2])

§ 10

Naturální plnění

(1) Poslanci náleží naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. e), f), ch) a k).

(2) Předsedovi výboru, předsedovi poslaneckého klubu komory Parlamentu, předsedovi delegace Parlamentu České republiky v Parlamentním výboru přidružení Evropské unie a České republiky a vedoucím stálých delegací Parlamentu České republiky do meziparlamentních organizací dále náleží naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. c) a i); rozsah úhrady za spotřebované pohonné hmoty v kalendářním roce stanoví orgán komory Parlamentu pověřený komorou.

(3) Předsedovi komise a předsedovi vyšetřovací komise komory Parlamentu dále náleží naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. i).

(4) Předsedovi komory Parlamentu náleží naturální plnění podle odstavce 1, s výjimkou naturálního plnění podle § 6 odst. 1 písm. e), a dále naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. a), d) a i).

(5) Místopředsedovi komory Parlamentu náleží

[2]) § 12 zákona č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách.

naturální plnění podle odstavce 1 a dále podle § 6 odst. 1 písm. b) a i); pokud má místopředseda komory Parlamentu místo trvalého pobytu mimo místa sídla komory Parlamentu, náleží mu namísto naturálního plnění podle § 6 odst. 1 písm. e) naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. d).

HLAVA DRUHÁ
NÁLEŽITOSTI ČLENŮ VLÁDY

§ 11
Plat a další plat

(1) Členovi vlády náleží plat určený z platové základny platovým koeficientem, který se stanoví

a) ministru ve výši 1,90,

b) místopředsedovi vlády ve výši 2,30,

c) předsedovi vlády ve výši 2,90.

(2) Ministru a místopředsedovi vlády náleží další plat.

§ 12
Náhrady výdajů

(1) Členovi vlády náleží

a) víceúčelová paušální náhrada podle § 5 odst. 1 písm. a), c) a f), a to:

1. ministru ve výši 30 % platové základny,
2. místopředsedovi vlády ve výši 33 % platové základny,
3. předsedovi vlády ve výši 37 % platové základny,

b) náhrada prokázaných výdajů podle § 5 odst. 1 písm. d), e), h) a ch),

c) náhrada výdajů podle § 5 odst. 1 písm. g) ve výši určené násobkem sazby stanovené zvláštním předpisem pro zaměstnance v pracovním poměru;[2]) násobek sazby činí pro ministra a místopředsedu vlády 2,5 a pro předsedu vlády 3,5.

(2) Ministru a místopředsedovi vlády náleží náhrada prokázaných výdajů podle § 5 odst. 1 písm. i) až do výše peněžité hodnoty naturálního plnění podle § 6 odst. 1 písm. e), pokud o ni požádal místo naturálního plnění.

§ 13
Naturální plnění

(1) Členům vlády náleží naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. a), e) a i).

(2) Předsedovi vlády dále náleží naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. d).

HLAVA TŘETÍ
NÁLEŽITOSTI PREZIDENTA REPUBLIKY

§ 14
Plat

Prezidentu republiky náleží plat určený z platové základny platovým koeficientem ve výši 3,60.

§ 15
Náhrady výdajů

Prezidentu republiky náleží místo náhrad výdajů stanovených v § 5 zvláštní víceúčelová paušální náhrada výdajů spojených s výkonem jeho funkce ve výši 335 % platové základny.

§ 16
Naturální plnění

Prezidentu republiky náleží naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. a), g), h) a j).

HLAVA ČTVRTÁ
NÁLEŽITOSTI SOUDCŮ ÚSTAVNÍHO SOUDU

§ 17
Plat a další plat

(1) Soudci Ústavního soudu náleží plat určený z platové základny platovým koeficientem ve výši 1,90. Platový koeficient soudce Ústavního soudu se zvyšuje

a) místopředsedovi Ústavního soudu o 0,40,

b) předsedovi Ústavního soudu o 1,00.

(2) Soudci Ústavního soudu, s výjimkou předsedy Ústavního soudu, náleží další plat.

§ 18
Náhrady výdajů

(1) Soudci Ústavního soudu náleží

a) víceúčelová paušální náhrada podle § 5 odst. 1 písm. a), b), c) a f) ve výši 30 % platové základny,

b) náhrada prokázaných výdajů podle § 5 odst. 1 písm. d), e), h) a ch),

c) náhrada výdajů podle § 5 odst. 1 písm. g) ve výši určené násobkem sazby stanovené zvláštním předpisem pro zaměstnance v pracovním poměru;[2]) násobek sazby činí pro soudce Ústavního soudu a místopředsedu Ústavního soudu 2,0 a pro předsedu Ústavního soudu 3,0.

(2) Předsedovi Ústavního soudu a místopředsedovi Ústavního soudu náleží namísto víceúčelové pau-

šální náhrady podle odstavce 1 písm. a) víceúčelová paušální náhrada podle § 5 odst. 1 písm. a), c) a f), a to předsedovi Ústavního soudu ve výši 37 % a místopředsedovi Ústavního soudu ve výši 33 % platové základny.

§ 19

Naturální plnění

(1) Soudci Ústavního soudu náleží naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. d) bez nároku na úhradu výdajů spojených s užíváním bytu.

(2) Místopředsedovi Ústavního soudu dále náleží naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. b) a i).

(3) Předsedovi Ústavního soudu náleží vedle naturálního plnění podle odstavce 1 ještě plnění podle § 6 odst. 1 písm. a) a i).

HLAVA PÁTÁ

NÁLEŽITOSTI ČLENŮ, VICEPREZIDENTA A PREZIDENTA NEJVYŠŠÍHO KONTROLNÍHO ÚŘADU

Plat a další plat

§ 20

(1) Členu Nejvyššího kontrolního úřadu náleží plat určený z platové základny platovým koeficientem ve výši 1,40.

(2) Členu Nejvyššího kontrolního úřadu náleží další plat.

§ 21

(1) Viceprezidentu Nejvyššího kontrolního úřadu náleží plat určený z platové základny platovým koeficientem ve výši 1,90.

(2) Viceprezidentu Nejvyššího kontrolního úřadu náleží další plat.

§ 22

Prezidentu Nejvyššího kontrolního úřadu náleží plat určený z platové základny platovým koeficientem ve výši 2,50.

§ 23

Náhrady výdajů

Prezidentu, viceprezidentu a členu Nejvyššího kontrolního úřadu náleží

a) víceúčelová paušální náhrada podle § 5 odst. 1 písm. a), c) a f), a to
   1. prezidentu Nejvyššího kontrolního úřadu ve výši 37 % platové základny,
   2. viceprezidentu Nejvyššího kontrolního úřadu ve výši 33 % platové základny,
   3. členu Nejvyššího kontrolního úřadu ve výši 30 % platové základny,
b) náhrada prokázaných výdajů podle § 5 odst. 1 písm. d), e), h) a ch),
c) náhrada výdajů podle § 5 odst. 1 písm. g) ve výši určené násobkem sazby stanovené zvláštním předpisem pro zaměstnance v pracovním poměru;[2]) násobek sazby činí u prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu a viceprezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu 3,0 a u člena Nejvyššího kontrolního úřadu 2,5.

§ 24

Naturální plnění

(1) Prezidentu, viceprezidentu a členu Nejvyššího kontrolního úřadu náleží naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. d) bez nároku na úhradu výdajů spojených s užíváním bytu.

(2) Prezidentu a viceprezidentu Nejvyššího kontrolního úřadu dále náleží naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. i).

(3) Prezidentu Nejvyššího kontrolního úřadu dále náleží naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. a) a viceprezidentu Nejvyššího kontrolního úřadu podle § 6 odst. 1 písm. b).

HLAVA ŠESTÁ

NÁLEŽITOSTI ŘEDITELE BEZPEČNOSTNÍ INFORMAČNÍ SLUŽBY

§ 25

Plat a další plat

(1) Řediteli Bezpečnostní informační služby náleží plat určený z platové základny platovým koeficientem ve výši 1,90.

(2) Řediteli Bezpečnostní informační služby náleží další plat.

§ 26

Náhrady výdajů

Řediteli Bezpečnostní informační služby náleží

a) víceúčelová paušální náhrada podle § 5 odst. 1 písm. a), c), d) a f) ve výši 30 % platové základny,
b) náhrada prokázaných výdajů podle § 5 odst. 1 písm. i) až do výše peněžité hodnoty naturálního plnění podle § 6 odst. 1 písm. e), pokud o ni požádal místo naturálního plnění,
c) náhrada prokázaných výdajů podle § 5 odst. 1 písm. e), h) a ch),

d) náhrada výdajů podle § 5 odst. 1 písm. g) ve výši 2,5násobku sazby stanovené zvláštním předpisem pro zaměstnance v pracovním poměru.[2])

§ 27

Naturální plnění

Řediteli Bezpečnostní informační služby náleží naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. a), e) a i).

ČÁST TŘETÍ

NÁLEŽITOSTI SOUDCŮ

§ 28

Plat a další plat

(1) Soudci náleží plat určený z platové základny platovým koeficientem, který se stanoví podle počtu let započtené doby pro soudce

	okresního soudu ve výši	krajského soudu ve výši	vrchního soudu ve výši
do ukončení 5. roku	0,81	0,89	0,97
od počátku 6. roku	0,93	1,01	1,08
od počátku 9. roku	1,05	1,16	1,23
od počátku 12. roku	1,13	1,25	1,36
od počátku 15. roku	1,20	1,33	1,48
od počátku 18. roku	1,25	1,41	1,55
od počátku 21. roku	1,28	1,44	1,59
od počátku 24. roku	1,32	1,47	1,62
od počátku 27. roku	1,35	1,51	1,66
od počátku 30. roku	1,39	1,54	1,70

(2) Platový koeficient stanovený v odstavci 1 se zvyšuje

a) místopředsedovi okresního soudu s nejvýše 14 senáty o 0,08, s 15 až 30 senáty o 0,10, s 31 až 45 senáty o 0,12 a s více než 45 senáty o 0,14,

b) předsedovi okresního soudu s nejvýše 14 senáty o 0, 20, s 15 až 30 senáty o 0,23, s 31 až 45 senáty o 0,26 a s více než 45 senáty o 0,29,

c) soudci krajského soudu, který rozhoduje jako samosoudce, o 0,06,

d) předsedovi senátu krajského soudu o 0,08,

e) místopředsedovi krajského soudu o 0,17,

f) předsedovi krajského soudu o 0,37,

g) předsedovi senátu vrchního soudu o 0,11,

h) předsedovi kolegia vrchního soudu o 0,17,

ch) místopředsedovi vrchního soudu o 0,24,

i) předsedovi vrchního soudu o 0,46.

(3) Soudci Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu náleží plat určený z platové základny platovým koeficientem ve výši 1,70. Platový koeficient soudce se zvyšuje

a) předsedovi senátu Nejvyššího soudu a předsedovi senátu Nejvyššího správního soudu o 0,14,

b) předsedovi kolegia Nejvyššího soudu a předsedovi kolegia Nejvyššího správního soudu o 0,21.

(4) Předsedovi Nejvyššího soudu a předsedovi Nejvyššího správního soudu náleží plat určený z platové základny platovým koeficientem ve výši 2,50.

(5) Místopředsedovi Nejvyššího soudu a místopředsedovi Nejvyššího správního soudu náleží plat určený z platové základny platovým koeficientem ve výši 2,10.

(6) Soudci, který na příkaz předsedy soudu zastupuje v plném rozsahu činnosti po dobu delší než čtyři týdny nepřítomného soudce, vykonávajícího vyšší funkci, náleží od prvého dne zastupování zvýšení koeficientu stanovené v odstavci 2 nebo 3 pro funkci zastupovaného soudce. Zvýšení koeficientu nenáleží, je-li zastupování součástí pracovních povinností soudce.

(7) Po dobu dočasného přidělení k jinému soudu náleží soudci dosavadní plat nebo plat, který by mu náležel při trvalém výkonu funkce, pro jejíž výkon byl k jinému soudu dočasně přidělen, je-li tento plat vyšší.

§ 29

(1) Soudci je plat stanoven s přihlédnutím k případné práci přesčas.[3]) To neplatí o práci přesčas konané v noci[4]) a v den pracovního klidu.[5])

---

[3]) § 96 zákoníku práce.

[4]) § 99 odst. 1 zákoníku práce.

[5]) § 91 odst. 1 zákoníku práce.

(2) Za hodinu práce přesčas uvedené v odstavci 1 větě druhé náleží soudci část platu stanoveného podle § 28 odst. 1 a 2 připadající na jednu hodinu práce bez práce přesčas v kalendářním měsíci, ve kterém práci přesčas konal, zvýšená o 50 % průměrného hodinového výdělku, pokud se soudce s předsedou příslušného soudu nedohodli na poskytnutí náhradního volna místo platu za práci přesčas. Za dobu čerpání náhradního volna se plat nekrátí. Neposkytne-li příslušný předseda soudu soudci náhradní volno v době tří po sobě jdoucích kalendářních měsíců po výkonu práce přesčas nebo v jinak dohodnuté době, náleží soudci část platu a její zvýšení podle věty první.

§ 30

(1) Soudci náleží vyšší platový koeficient od prvého dne kalendářního měsíce, v němž dosáhl počtu let stanoveného v § 28 odst. 1.

(2) Soudci náleží zvýšení platového koeficientu podle § 28 odst. 2 písm. a) až i) a podle § 28 odst. 3 písm. a) a b) od prvého dne kalendářního měsíce, ve kterém došlo ke skutečnosti, která zakládá nárok na toto zvýšení; nárok zaniká posledním dnem kalendářního měsíce, v němž pominula skutečnost odůvodňující zvýšení platového koeficientu.

(3) Soudci náleží, v výjimkou předsedy Nejvyššího soudu a předsedy Nejvyššího správního soudu, další plat.

§ 31

Způsob určení platového koeficientu

(1) Do doby stanovené v § 28 odst. 1 pro určení platového koeficientu (dále jen „rozhodná doba“) se započítává

a) doba výkonu funkce justičního čekatele,

b) doba výkonu funkce soudce,

c) soudcem prokázaná doba jiné právní praxe po získání právnického vysokoškolského vzdělání.

(2) Doba, po kterou soudce nemohl vykonávat tuto funkci z důvodů uvedených ve zvláštním zákoně,[6]) se posuzuje jako doba podle odstavce 1 písm. b).

(3) Z důvodů hodných zvláštního zřetele může ministr spravedlnosti započíst i jiné doby, než jsou uvedeny v odstavcích 1 a 2.

(4) Do rozhodné doby se započítává také doba

a) výkonu vojenské základní (náhradní) služby a civilní služby v rozsahu stanoveném zvláštním zákonem pro výkon vojenské základní (náhradní) služby,

b) mateřské a další mateřské dovolené nebo trvalé péče o dítě nebo děti v rozsahu odpovídajícím délce mateřské a další mateřské dovolené platné v době této péče podle zvláštních předpisů,[7]) pokud se žena současně nepřipravovala v denním studiu[8]) na povolání, nebo doba osobní péče o dlouhodobě těžce zdravotně postižené nezletilé dítě, které vyžadovalo mimořádnou péči, pokud nebylo umístěno v ústavu pro takové děti, nejvýše však v celkovém rozsahu šesti let a

c) doba jiné omluvené nepřítomnosti v práci nepřesahující tři měsíce v kalendářním roce.

(5) Při hodnocení rozhodné doby pro určení platového koeficientu soudci okresního soudu ve výši 1,05, krajského soudu ve výši 1,16 a vrchního soudu ve výši 1,23 lze postupovat podle předchozích ustanovení pouze za podmínky, že soudce v jejím průběhu skutečně vykonával funkci soudce nejméně po dobu tří let, do níž se nezapočítávají doby uvedené v odstavci 4. Do splnění podmínky stanovené ve větě první náleží soudci okresního soudu plat určený z platové základny platovým koeficientem ve výši 0,93, krajského soudu ve výši 1,01 a vrchního soudu ve výši 1,08; po jejím splnění se rozhodná doba určí podle postupu stanoveného v odstavcích 1 až 4.

(6) Soudci se započítají ke dni účinnosti tohoto zákona do rozhodné doby všechny doby, které byly započteny podle předchozích předpisů.

§ 32

Náhrady výdajů

(1) Soudci náleží víceúčelová paušální náhrada výdajů podle § 5 odst. 1 písm. a) a m) ve výši 5,5 % platové základny.

(2) Předsedovi a místopředsedovi Nejvyššího soudu a předsedovi a místopředsedovi Nejvyššího správního soudu náleží

a) víceúčelová paušální náhrada podle § 5 odst. 1 písm. a), c) a f), a to

1. předsedovi Nejvyššího soudu a předsedovi Nejvyššího správního soudu ve výši 51 % platové základny,

2. místopředsedovi Nejvyššího soudu a místo-

---

[6]) § 21 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích.

[7]) Např. zákon č. 99/1948 Sb., o národním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 58/1964 Sb., o zvýšení péče o těhotné ženy a matky, ve znění pozdějších předpisů, a zákoník práce.

[8]) § 20 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon). § 29 zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách.

předsedovi Nejvyššího správního soudu ve výši 30 % platové základny,

b) náhrada prokázaných výdajů podle § 5 odst. 1 písm. d), e), h) a ch),

c) náhrada výdajů podle § 5 odst. 1 písm. g) ve výši dvojnásobku sazby stanovené zvláštním předpisem pro zaměstnance v pracovním poměru.[2])

§ 33

Naturální plnění

(1) Předsedovi a místopředsedovi Nejvyššího soudu a předsedovi a místopředsedovi Nejvyššího správního soudu náleží naturální plnění podle

a) § 6 odst. 1 písm. d) bez nároku na náhradu výdajů spojených s užíváním bytu,

b) § 6 odst. 1 písm. i).

(2) Předsedovi Nejvyššího soudu a předsedovi Nejvyššího správního soudu náleží dále naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. a) a místopředsedovi Nejvyššího soudu a místopředsedovi Nejvyššího správního soudu podle § 6 odst. 1 písm. b).

(3) Předsedovi vrchního soudu náleží naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. b) a i).

ČÁST ČTVRTÁ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 34

(1) Představiteli a soudci náleží plat ode dne, v němž splnil zákonné podmínky pro výkon funkce.

(2) Při současném výkonu dvou funkcí představitele náleží představiteli plat stanovený tímto zákonem, který je vyšší.

(3) Představiteli a soudci náleží, pokud se dále nestanoví jinak, plat i po dobu, po kterou dočasně nevykonává funkci a po níž by mu podle zvláštních předpisů jinak náležely dávky nemocenského pojištění[9]) nahrazující započitatelný příjem,[10]) avšak nejdéle po dobu šesti měsíců; za jinou dobu, po níž představitel nebo soudce dočasně nevykonává funkci, se plat krátí v poměru k délce této doby.

(4) Prezidentu republiky náleží plat i po dobu, po kterou funkci dočasně nevykonává.

(5) Představiteli náleží plat do dne ukončení výkonu funkce.

(6) Soudci náleží plat do dne ukončení pracovního vztahu.

§ 35

(1) Představiteli náleží jednoúčelová paušální náhrada a víceúčelová paušální náhrada a soudci víceúčelová paušální náhrada ode dne, v němž splnil zákonné podmínky pro výkon funkce, do dne ukončení výkonu funkce, pokud se dále nestanoví jinak.

(2) Při současném výkonu dvou funkcí představitele náleží představiteli náhrady uvedené v odstavci 1 spojené s výkonem funkce, pro kterou tento zákon stanoví vyšší plat. Při současném výkonu funkce poslance a funkce jiného představitele náleží představiteli pouze náhrady výdajů stanovené pro výkon funkce tohoto jiného představitele.

(3) Za dobu, po kterou představitel nebo soudce dočasně nevykonává funkci, se krátí náhrady výdajů podle odstavce 1 v poměru k délce této doby. Prezidentu republiky náleží náhrada výdajů podle § 15 i po dobu, po kterou funkci dočasně nevykonává.

§ 36

(1) Představiteli a soudci náleží naturální plnění ode dne, v němž splnil zákonné podmínky pro výkon funkce, do dne ukončení výkonu funkce. Prezidentu republiky a členu vlády náleží naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. a) ještě po tři kalendářní měsíce následující po měsíci, v němž došlo k ukončení výkonu funkce, pokud mu v této době nevznikl nárok na stejné naturální plnění.

(2) Při současném výkonu dvou funkcí představitele náleží představiteli naturální plnění spojené s výkonem funkce, pro kterou tento zákon stanoví vyšší plat. Při současném výkonu funkce poslance a funkce jiného představitele náleží představiteli naturální plnění stanovené pro výkon funkce tohoto jiného představitele a naturální plnění podle § 6 odst. 1 písm. f).

§ 37

(1) Plat a další náležitosti podle tohoto zákona poskytuje orgán, v němž představitel nebo soudce vykonává svoji funkci, kancelář komory Parlamentu, Úřad vlády České republiky a Kancelář prezidenta republiky. Plat a další náležitosti jsou splatné ve shodných termínech jako u zaměstnanců uvedených orgánů.[11])

---

[9]) Zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů.

[10]) § 5 odst. 1 a 2 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

[11]) § 16 a 17 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění zákona č. 40/1994 Sb.
§ 21 zákona č. 119/1992 Sb.

(2) Plat a odchodné prezidenta republiky nepodléhá dani z příjmů.

(3) Srážky z platu lze provést jen na základě dohody o srážkách z platu. Bez této dohody lze srazit z platu výhradně částky ze stejného důvodu[12]) a ve stejném rozsahu a pořadí[13]) jako u zaměstnanců v pracovním poměru.

(4) Nárok na plat, další plat a na náhrady výdajů lze uplatnit do tří let ode dne, kdy mohl být uplatněn poprvé. Nárok na naturální plnění zaniká dnem ukončení výkonu funkce, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 36 odst. 1).

(5) Pro odchodné platí ustanovení odstavců 1, 3 a 4 obdobně.

(6) Odchodné se pro účely daně z příjmů považuje za plat. Dani z příjmů nepodléhají peněžitá plnění, která jsou náhradou podle § 5 a § 6 odst. 3.

§ 38

(1) Poslanec, který se v období jednoho kalendářního měsíce bez řádné omluvy neúčastnil dvou jednacích dnů komory Parlamentu nebo jejího orgánu, do něhož byl zvolen, ztrácí nárok na polovinu platu a polovinu paušálních náhrad, které by mu jinak náležely za měsíc následující, a na polovinu dalšího platu v příslušném kalendářním pololetí. Při neomluvené neúčasti na nejméně čtyřech jednacích dnech ztrácí poslanec nárok na náležitosti uvedené ve větě prvé v plné výši. O důvodech ztráty nároku rozhoduje orgán komory Parlamentu pověřený komorou.

(2) Náležitosti podle tohoto zákona, s výjimkou naturálního plnění podle § 6 odst. 1 písm. f), nenáleží poslanci po dobu, po kterou vykonává funkci vedoucího nebo náměstka vedoucího ústředního orgánu státní správy, v jehož čele není člen vlády, náměstka ministra, zaměstnance Kanceláře prezidenta republiky nebo zaměstnance Nejvyššího kontrolního úřadu.

§ 39

Členům vlády nenáleží příjmy z jiných funkcí a činností, s výjimkou správy vlastního majetku a vědecké, pedagogické, literární, publicistické a umělecké činnosti.

§ 40

Pracovní nebo obdobný poměr poslance může zaměstnavatel ukončit proti jeho vůli jen s předchozím souhlasem předsedy komory Parlamentu; to platí i pro období 12 měsíců po zániku poslaneckého mandátu. Jinak je skončení pracovního nebo obdobného poměru neplatné.

§ 41

Pokud odpovědnost za škodu způsobenou představitelem nebo soudcem nebo jim vzniklou při výkonu funkce nebo v přímé souvislosti s ním není upravena zvláštními předpisy,[14]) postupuje se podle pracovněprávních předpisů.[15])

ČÁST PÁTÁ
USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 42

(1) Platová základna pro určení platu činí v době od účinnosti tohoto zákona do 30. června 1996 54,2 % základny stanovené v § 3 odst. 3; to neplatí pro určení platu prezidenta republiky.

(2) Představiteli a soudci, který ke dni účinnosti tohoto zákona vykonává funkci, náleží plat a další náležitosti podle tohoto zákona od prvého dne kalendářního měsíce, v němž nabývá tento zákon účinnosti; plat a další náležitosti podle dosavadních předpisů mu za tento měsíc nenáleží.

(3) Poslanci náleží náhrada výdajů podle § 9 odst. 2 do doby úpravy nároků průvodců a osobních asistentů těžce zdravotně postižených občanů zvláštním předpisem.

§ 43

Pokud zvláštní předpisy, které se vztahují na představitele nebo soudce, obsahují ustanovení o

a) poslaneckém platu, základním platu, pevném platu, měsíčním platu, příplatcích a funkčních příplatcích, rozumí se tím plat podle tohoto zákona,
b) dietách, úhradě věcných výdajů, popřípadě nákladů za služby potřebné pro výkon funkce, paušálních náhradách věcných výdajů, paušální náhradě za cestovné, cestovní náhradě při cestách do zahraničí a náhradě za ubytování v prokázané výši, rozumí se tím náhrady výdajů podle tohoto zákona,
c) bezplatném užívání prostředků veřejné hromadné dopravy, bezplatném užívání nebo užívání přiměř-

[12]) § 18 zákona č. 143/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

[13]) § 13 nařízení vlády č. 108/1994 Sb., kterým se provádí zákoník práce a některé další zákony.

[14]) Např. hlava sedmá zákona č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, § 57 zákona č. 335/1995 Sb., o soudech a soudcích.

[15]) Hlava osmá zákoníku práce.

řeně vybaveného bytu, bezplatném užívání služebního vozidla a právu na přednostní nebo bezplatné zřízení nebo na bezplatné používání jedné nebo dvou účastnických telefonních stanic, rozumí se tím naturální plnění podle tohoto zákona.

§ 44

Zrušují se:

1. zákon České národní rady č. 371/1990 Sb., o platu a náhradách výdajů poslanců České národní rady, ve znění zákona České národní rady č. 267/1991 Sb., zákona České národní rady č. 10/1993 Sb., zákona č. 331/1993 Sb., zákona č. 90/1995 Sb. a zákona č. 160/1995 Sb.,
2. zákon České národní rady č. 391/1991 Sb., o platových poměrech soudců, státních notářů, justičních a notářských čekatelů, ve znění zákona České národní rady č. 7/1993 Sb. a zákona č. 304/1993 Sb.,
3. § 6 čl. II a III zákona České národní rady č. 10/1993 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 1993, o změně a doplnění některých zákonů České národní rady a některých dalších předpisů, ve znění zákona č. 331/1993 Sb.,
4. § 47 odst. 1 až 10 zákona č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění zákona č. 331/1993 Sb.,
5. § 126 až 130 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění zákona č. 331/1993 Sb.

§ 45

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Uhde v. r.
Havel v. r.
Klaus v. r.

237

ZÁKON

ze dne 27. září 1995

o hromadné správě autorských práv a práv autorskému právu příbuzných a o změně a doplnění některých zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST I

Hromadná správa autorských práv a práv autorskému právu příbuzných

§ 1

Hromadnou správou podle tohoto zákona je zastupování osob, jimž přísluší autorské právo nebo právo autorskému právu příbuzné vyplývající z autorského zákona[1]) (dále jen „nositel práva"), a to při výkonu práva na udělení svolení k užití děl, výkonů výkonných umělců, zvukových, obrazových nebo zvukově obrazových záznamů anebo vlastních pořadů rozhlasových a televizních organizací (dále jen „předměty ochrany podle autorského zákona"), práva na odměnu za toto užití a při výkonu práva na slušné vypořádání.[2])

§ 2

(1) Hromadná správa se vykonává v těchto oblastech

a) veřejné provozování děl fyzickými osobami nebo prostřednictvím technických zařízení,
b) veřejný přednes zvukových, obrazových nebo zvukově obrazových záznamů a snímků pomocí technického zařízení sloužícího k mechanickému přednesu nebo předvedení jejich obsahu,
c) vysílání děl, zaznamenaných výkonů výkonných umělců a zvukových, obrazových nebo zvukově obrazových záznamů či snímků rozhlasem, tele-

[1]) Zákon č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

[2]) § 31 autorského zákona.

vizí nebo jejich šíření jinými technickými prostředky,

d) veřejný přednes či předvádění děl již vysílaných rozhlasem či televizí,

e) pronájem, půjčování nebo jiné veřejné zpřístupňování rozmnoženin děl, popřípadě rozmnoženin záznamu jejich provedení výkonnými umělci, s výjimkou děl umění architektonického, děl umění užitého a děl poskytovaných za účelem realizace smluvně sjednaného oprávnění vyplývajícího z práva autorského,

f) pořizování zvukových, obrazových či zvukově obrazových záznamů pro vlastní osobní potřebu přenesením jejich obsahu na nenahrané nosiče takových záznamů (§ 13 odst. 2 a 3 autorského zákona),

g) pořizování rozmnoženin podle § 15 odst. 2 písm. a) autorského zákona pomocí reprografických (kopírovacích) zařízení prostřednictvím třetích osob,

h) finanční vypořádání autorů při dalším prodeji originálů jejich děl (§ 31 autorského zákona),

i) veřejné vystavování děl, pořizování jejich rozmnoženin a další veřejné využívání těchto děl nebo jejich rozmnoženin.

(2) Hromadná správa je vykonávána zpravidla pro literární, vědecký, divadelní, hudební, výtvarný a architektonický obor tvůrčí činnosti (dále jen „obor").

§ 3

Hromadnou správu mohou vykonávat pouze právnické osoby, které

a) mají sídlo na území České republiky,

b) byly zřízeny nebo založeny podle českého právního řádu,[3])

c) získaly oprávnění k výkonu hromadné správy pro vymezený obor v příslušné oblasti podle tohoto zákona (dále jen „ochranné organizace").

§ 4

(1) O udělení oprávnění k výkonu hromadné správy rozhoduje Ministerstvo kultury (dále jen „ministerstvo") na základě žádosti právnické osoby, která splňuje podmínky podle § 3 písm. a) a b) (dále jen „žadatel"). Písemná žádost musí obsahovat

a) název, sídlo, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, a označení statutárního orgánu žadatele, jména, příjmení, bydliště jeho členů a způsob, jakým jednají jménem právnické osoby,

b) vymezení oboru a oblasti, ve které hodlá žadatel hromadnou správu vykonávat,

c) prohlášení o počtu osob, které žadatele smlouvou zmocnily k zastupování při výkonu svých práv podle autorského zákona, popřípadě prohlášení o počtu osob, s nimiž má uzavřenu smlouvu, podle níž v případě, že mu bude uděleno oprávnění podle § 5 tohoto zákona, bude pro ně vykonávat hromadnou správu.

(2) K žádosti podle odstavce 1 musí žadatel přiložit

a) doklad osvědčující, že žadatel vznikl jako právnická osoba,

b) vyúčtovací řád, obsahující způsob rozdělování vybraných odměn a náhrad zastupovaným nositelům práv, schválený nejvyšším orgánem žadatele, tvořeným členy či společníky žadatele (dále jen „nejvyšší orgán"),

c) vzorový návrh smluv o zastupování nositelů práv při výkonu hromadné správy.

(3) Účastníkem řízení podle odstavce 1 je pouze žadatel.

§ 5

(1) Ministerstvo může udělit oprávnění k výkonu hromadné správy takovému žadateli, který je schopen zajistit řádný výkon této správy.

(2) V oblastech podle § 2 písm. f) a g) lze udělit oprávnění k výkonu hromadné správy ve stejném oboru pouze jednomu žadateli.

§ 6

(1) Ministerstvo vede evidenci ochranných organizací, která obsahuje název a sídlo ochranné organizace, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, právní formu, označení statutárního orgánu a vymezení oborů a oblastí, v nichž vykonává hromadnou správu. Do této evidence může nahlédnout každá osoba, která o to požádá.

(2) Údaje uvedené v odstavci 1 uveřejňuje ministerstvo v Ústředním věstníku.

§ 7

(1) Ochranná organizace je povinna v příslušném oboru a oblasti

a) zastupovat všechny nositele práv, kteří ji o to požádají, pokud prokáží, že došlo k užití předmětů ochrany podle autorského zákona, nejsou-li v dané oblasti a oboru zastoupeni jinou ochrannou orga-

[3]) Např. § 105 a násl., § 154 a násl., § 221 a násl. obchodního zákoníku, § 2 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

nizací, a pokud s ní uzavřou smlouvu o zastupování při výkonu hromadné správy,

b) sjednávat výši odměn a náhrad za užití předmětů ochrany podle autorského zákona, tyto odměny a náhrady vybírat, stanovit způsob jejich rozdělování nositelům práv a tyto odměny a náhrady rozdělovat a vyplácet nositelům práv,

c) vykonávat hromadnou správu ve stanoveném oboru a oblasti pro české i zahraniční osoby rovnocenně, v souladu s mezinárodními úmluvami a smlouvami, jimiž je Česká republika vázána,

d) svolávat nejméně jednou v roce svůj nejvyšší orgán, kterému předloží ke schválení roční účetní závěrku ověřenou auditorem,

e) umožnit zastupovaným nositelům práv přístup k roční účetní závěrce,

f) oznamovat do 30 dnů ministerstvu změny údajů podle § 4 odst. 1 písm. a),

g) oznámit ministerstvu ukončení výkonu hromadné správy podle tohoto zákona, a to ve lhůtě do 30 dnů od přijetí rozhodnutí o ukončení výkonu hromadné správy,

h) vést evidenci nositelů práv, které zastupuje, jakož i evidenci jejich děl, popřípadě ostatních předmětů ochrany podle autorského zákona a tyto údaje poskytovat organizacím v zahraničí, s nimiž má uzavřené smlouvy o vzájemném zastupování,

i) uzavírat smlouvy s uživateli předmětů ochrany podle autorského zákona, popřípadě s jejich zástupci o způsobu a podmínkách, za nichž bude možné tyto předměty ochrany podle autorského zákona užít, přičemž v takové smlouvě nesmí být uživateli předmětů ochrany podle autorského zákona ukládána omezení, která přesahují rámec ochrany stanovené autorským zákonem,

j) vést evidenci[4]) odměn a náhrad vybraných pro nositele práv, které zastupuje, a účtovat v soustavě podvojného účetnictví.

(2) Ochranná organizace je oprávněna zjišťovat, zda uživatelé předmětů ochrany podle autorského zákona plní řádně a včas povinnosti, které jim ukládají předpisy autorského práva nebo smlouva, kterou s nimi uzavřela. Náklady spojené s tímto zjišťováním nese ochranná organizace. Uživatelé jsou povinni tuto činnost umožnit.

(3) Nezastupovaným nositelům práv je ochranná organizace povinna vyplatit odměny a náhrady, které pro ně vybrala, a to za dobu tří let zpětně od okamžiku, kdy o to nositel práva požádal a prokázal, že k užití předmětů ochrany podle autorského zákona v této lhůtě došlo.

§ 8

(1) Ochranná organizace sráží z vybraných odměn a náhrad pouze částku na úhradu nákladů spojených s výkonem hromadné správy. Výši této částky sjedná ochranná organizace se zastupovanými nositeli práv.

(2) Částky, které je ochranná organizace oprávněna srážet z vybraných odměn a náhrad podle odstavce 1, jsou cenami podle zvláštního zákona.[5])

(3) Ochranná organizace je povinna vytvořit zvláštní rezervní fond pro řešení oprávněných nároků nebo reklamací nositelů práv.

§ 9

(1) Na plnění povinností uložených tímto zákonem dohlíží ministerstvo; za tím účelem je oprávněno kontrolovat plnění povinností uložených ochranným organizacím tímto zákonem. Je oprávněno nahlížet do příslušných dokladů a požadovat informace o plnění těchto povinností. Ochranné organizace jsou povinny tuto kontrolu umožnit a poskytnout potřebnou součinnost.

(2) Zjistí-li ministerstvo, že ochranná organizace porušila povinnosti uvedené v § 7 odst. 1 a 3 a v § 8 odst. 3, uloží jí, aby ve stanovené lhůtě zajistila nápravu. Nedojde-li k nápravě ve stanovené lhůtě nebo nelze-li již nápravu zjednat anebo jedná-li se o opakované porušení povinnosti, může ministerstvo oprávnění k výkonu hromadné správy ochranné organizaci odejmout.

(3) Účastníkem řízení podle odstavce 2 je ochranná organizace, jíž má být oprávnění odňato.

(4) Odnětí oprávnění nabývá účinnosti ve lhůtě tří měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí, nebyl-li v něm stanoven delší termín.

(5) Odnětí oprávnění k výkonu hromadné správy uveřejňuje ministerstvo v Ústředním věstníku.

§ 10

(1) Organizace, kterým před účinností tohoto zákona bylo přiznáno výhradní oprávnění k zastupování autorů nebo výkonných umělců podle zvláštního předpisu,[6]) se po dobu šesti měsíců od účinnosti tohoto

[4]) Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 117/1994 Sb.

[5]) Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění zákona č. 135/1994 Sb.

[6]) Vyhláška Ministerstva kultury ČR č. 241/1991 Sb., o výhradním oprávnění některých organizací zastupujících autory nebo výkonné umělce.

zákona považují za ochranné organizace podle tohoto zákona.

(2) Právnické osoby, které před účinností tohoto zákona zastupovaly nositele práv při výkonu práva na udělení svolení k užití a na vybírání a rozdělování odměn a náhrad za užití děl, výkonů výkonných umělců, zvukových, obrazových nebo zvukově obrazových záznamů a při výkonu práva na slušné vypořádání,[2]) se po dobu šesti měsíců od účinnosti tohoto zákona považují za ochranné organizace podle tohoto zákona.

§ 11

Pokud není v tomto zákoně stanoveno jinak, vztahují se na řízení podle tohoto zákona obecné předpisy o správním řízení.[7])

ČÁST II

Změna a doplnění zákona č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů

§ 12

Zákon č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění zákona č. 89/1990 Sb., zákona č. 468/1991 Sb. a zákona č. 318/1993 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 13 odst. 2 zní:

„(2) Autoři děl, která lze vzhledem k jejich povaze rozmnožovat pro vlastní osobní potřebu [§ 15 odst. 2 písm. a)] na podkladě

a) rozhlasového či televizního vysílání nebo

b) zvukového, obrazového či zvukově obrazového snímku vyrobeného a uveřejněného jeho výrobcem (§ 45)

přenesením pomocí technického zařízení na nenahrané nosiče záznamu, mají právo na odměnu vůči výrobcům takových nosičů, popřípadě jejich dovozcům. Právo na odměnu nepřísluší, pokud jde o nenahrané nosiče záznamů pro vývoz nebo pro provozní potřeby fyzických či právnických osob.“.

2. V § 13 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který včetně poznámky č. 5) zní:

„(3) Autoři děl, která lze vzhledem k jejich povaze rozmnožovat pro vlastní osobní potřebu [§ 15 odst. 2 písm. a)] na podkladě tiskovin[5]) nebo jejich rozmnoženin přenesením pomocí technického zařízení na jiný hmotný podklad, mají právo na odměnu vůči výrobcům takových zařízení, popřípadě jejich dovozcům.

[5]) § 1 zákona č. 37/1995 Sb., o neperiodických publikacích.“.

3. V § 13 se dosavadní odstavec 3 označuje jako odstavec 4, který zní:

„(4) Sazby odměn a náhrad podle odstavců 2 a 3, způsob jejich placení, jakož i jejich rozdělení mezi jednotlivé skupiny oprávněných osob může Ministerstvo kultury stanovit vyhláškou.“.

4. V § 39 odst. 1 se slova „§ 13 odst. 2 a 3“ nahrazují slovy „§ 13 odst. 2 až 4“ a slova „§ 16 odst. 2 a 3“ se nahrazují slovy„§ 16“.

5. § 44 se vypouští.

ČÁST III

Změna a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů

§ 13

Zákon č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění zákona č. 597/1992 Sb., zákona České národní rady č. 36/1993 Sb., zákona č. 253/1994 Sb. a zákona č. 40/1995 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 5 písm. f) se slova „kterým bylo přiznáno výhradní oprávnění zastupovat autory nebo výkonné umělce ve výkonu práv.[2])“ nahrazují slovy „kterým bylo uděleno oprávnění k výkonu hromadné správy autorských práv a práv autorskému právu příbuzných.[2])“.

2. V § 5 písm. f) poznámka č. 2) zní:

„[2]) § 2 zákona č. 237/1995 Sb., o hromadné správě autorských práv a práv autorskému právu příbuzných a o změně a doplnění některých zákonů.“.

ČÁST IV

Změna a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů

§ 14

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb. a zákona č. 200/1994 Sb., se doplňuje takto:

[7]) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

1. V § 3 odst. 1 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které včetně poznámky č. 1a) zní:

„b) výkon hromadné správy autorských práv a práv autorskému právu příbuzných podle zvláštního předpisu,[1a])

[1a]) Zákon č. 237/1995 Sb., o hromadné správě autorských práv a práv autorskému právu příbuzných a o změně a doplnění některých zákonů.“.

2. V § 3 odst. 1 se dosavadní písmena b) a c) označují jako písmena c) a d).

ČÁST V

Změna zákona České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

§ 15

Zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona České národní rady č. 337/1992 Sb., zákona České národní rady č 344/1992 Sb., zákona České národní rady č. 359/1992 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 134/1994 Sb. a zákona č. 82/1995 Sb., se mění takto:

V § 32 odst. 1 se vypouští písmeno a) a písmena b), c) a d) se označují jako písmena a), b) a c).

ČÁST VI

Zrušovací ustanovení

§ 16

Zrušují se:

1. zákon č. 81/1957 Sb., o hudební a jiné koncertní činnosti, ve znění zákona České národní rady č. 127/1990 Sb. a zákona České národní rady č. 165/1992 Sb.,
2. zákon č. 82/1957 Sb., o estrádách, artistických produkcích a lidové zábavě, ve znění zákona České národní rady č. 127/1990 Sb. a zákona České národní rady č. 165/1992 Sb.,
3. zákon České národní rady č. 33/1978 Sb., o divadelní činnosti (divadelní zákon), ve znění zákona České národní rady č. 122/1989 Sb., zákona České národní rady č. 127/1990 Sb., zákona České národní rady č. 425/1990 Sb. a zákona České národní rady č. 165/1992 Sb.,
4. vyhláška Ministerstva kultury č. 196/1954 Ú. l., o sazbách provozovacích honorářů za veřejné nedivadelní provozování hudebních děl, ve znění vyhlášky Ministerstva kultury a informací č. 183/1968 Sb.,
5. vyhláška Ministerstva kultury České republiky č. 116/1991 Sb., kterou se upravují sazby odměn výkonných umělců a náhrad výrobců zvukových a zvukově obrazových snímků na veřejných produkcích prostřednictvím technických zařízení,
6. vyhláška Ministerstva kultury České republiky č. 117/1991 Sb., o pořádání veřejných produkcí,
7. vyhláška Ministerstva kultury České republiky č. 241/1991 Sb., o výhradním oprávnění některých organizací zastupujících autory nebo výkonné umělce.

ČÁST VII

Účinnost

§ 17

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1996.

Uhde v. r.
Havel v. r.
Klaus v. r.

238

ZÁKON

ze dne 27. září 1995,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona České národní rady č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 152/1994 Sb., zákona č. 216/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb. a zákona č. 160/1995 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 9 odst. 3 písm. c) odst. aa) zní:

„aa) z právních vztahů mezi obchodními společnostmi (družstvy) a jejich zakladateli (společníky nebo členy), jakož i mezi společníky (členy nebo zakladateli) navzájem, pokud jde o vztahy týkající se účasti na společnosti (členského vztahu v družstvu), jakož i vztahy ze smluv, jimiž se převádí podíl společníka (členská práva a povinnosti) a vztahy související se zvýšením základního jmění (přistoupením společníka nebo člena),".

2. V § 9 odst. 4 písm. b) se vypouštějí slova „návrzích na".

3. Poznámka č. 25) zní:

„[25]) § 68 odst. 3 a 6, § 119 a § 764 odst. 2 obchodního zákoníku.".

4. V § 9 odst. 4 písm. h) zní:

„h) rozhodují o likvidaci družstva, družstevního podniku, podniku (hospodářského zařízení) občanského sdružení a společného podniku a o návrzích na zrušení družstva,[31])".

Poznámka č. 31) zní:

„[31]) § 257 odst. 1, § 765 odst. 4 a § 766 odst. 1 obchodního zákoníku.".

5. V § 9 odst. 4 písm. i) se tečka na konci nahrazuje čárkou a doplňují se nová písmena j) a k), která zní:

„j) rozhodují v ostatních případech, kdy podle ustanovení části prvé, druhé a čtvrté obchodního zákoníku rozhoduje soud,[32a])

k) rozhodují v řízení ve věcech obchodního rejstříku.".

Poznámka č. 32a) zní:

„[32a]) Např. § 131 odst. 1, § 181 odst. 2 a § 761 odst. 2 a 3 obchodního zákoníku.".

6. § 10a zní:

„§ 10a

O odvoláních proti rozhodnutím krajských nebo vrchních soudů jako soudů odvolacích rozhoduje Nejvyšší soud.".

7. V § 16 odst. 1 se vypouštějí slova „a vrchních soudů".

8. § 26 zní:

„§ 26

(1) Odborová organizace může, s výjimkou věcí obchodních, v řízení zastupovat účastníka, který je jejím členem.

(2) Ústředí pro mezinárodněprávní ochranu mládeže (dále jen „Ústředí") může zastupovat účastníka v řízení ve věcech péče o nezletilé, o určení nebo změnu vyživovací povinnosti a v řízení o výkon rozhodnutí ukládajícího povinnost k placení výživného, jde-li o věci se vztahem k cizině.

(3) Převezme-li odborová organizace nebo Ústředí zastoupení, pověří některého ze svých členů nebo zaměstnanců, aby za zastoupeného jejím jménem jednal.".

9. V § 57 odst. 1 se tečka nahrazuje středníkem a připojují se tato slova: „to neplatí, jde-li o lhůtu určenou podle hodin.".

10. V § 57 odst. 2 se na konci připojuje tato věta: „Lhůty určené podle hodin končí uplynutím hodiny, která se svým označením shoduje s hodinou, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty.".

11. V § 74 odst. 2 se vypouští věta první.

12. § 74 se doplňuje odstavci 3 a 4, které zní:

„(3) Příslušným k nařízení předběžného opatření

je soud, který je příslušný k řízení o věci, nestanoví-li zákon jinak.

(4) K rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření podle § 76a je příslušný okresní soud, v jehož obvodu je sídlo navrhovatele. Bude-li předběžné opatření nařízeno, soud předá po provedení jeho výkonu věc neprodleně soudu příslušnému podle § 88 písm. c). Má-li soud, kterému byla věc předána, za to, že není soudem uvedeným v § 88 písm. c), předloží věc k rozhodnutí o příslušnosti svému nadřízenému soudu; tímto rozhodnutím je soud, jehož příslušnost byla určena, vázán.".

13. V § 75 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Předběžné opatření podle § 76a může soud nařídit jen na návrh okresního úřadu; návrh musí obsahovat kromě obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) jméno nezletilého dítěte, jména, povolání a bydliště ostatních účastníků, jsou-li navrhovateli známa, vylíčení rozhodujících skutečností odůvodňujících nařízení předběžného opatření, označení osoby, které má být dítě předáno do péče, a musí z něj být patrno, že se domáhá nařízení předběžného opatření podle § 76a. O návrhu musí být rozhodnuto bezodkladně, nejpozději do 24 hodin poté, co byl podán.".

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

14. Za § 76 se vkládá nový § 76a, který zní:

„§ 76a

(1) Ocitlo-li se nezletilé dítě bez jakékoliv péče nebo jsou-li jeho život nebo příznivý vývoj vážně ohroženy nebo narušeny, předseda senátu předběžným opatřením nařídí, aby bylo předáno do péče osoby, kterou v usnesení označí.

(2) Usnesení o nařízení předběžného opatření podle odstavce 1 se doručuje účastníkům až při provedení jeho výkonu. Účastníkům, kteří nebyli při provedení výkonu přítomni, usnesení doručí dodatečně soud příslušný podle § 88 písm. c) spolu s vyrozuměním, že byl proveden jeho výkon.

(3) Při nařízení předběžného opatření podle odstavce 1 nezletilý nemusí být zastoupen; nemá-li nezletilý zákonného zástupce nebo nemůže-li jej zákonný zástupce v řízení zastupovat,[33b]) ustanoví mu soud příslušný podle § 88 písm. c) opatrovníka bezodkladně po provedení výkonu předběžného opatření.

(4) Předběžné opatření podle odstavce 1 trvá po dobu tří měsíců od jeho vykonatelnosti; bylo-li před uplynutím této doby zahájeno řízení ve věci samé, pak trvá až do té doby, než se stane vykonatelným rozhodnutí, kterým se toto řízení končí.".

Poznámka č. 33b) zní:

„[33b]) § 37 odst. 3 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů.".

15. V § 77 odst. 2 se tečka nahrazuje středníkem a připojují se tato slova: „o zrušení předběžného opatření podle § 76a rozhodne předseda senátu soudu příslušného podle § 88 písm. c).".

16. V § 77 odst. 3 větě první se tečka nahrazuje středníkem a připojují se tato slova: „to neplatí, jde-li o předběžné opatření podle § 76a.".

17. V § 81 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Bylo-li nařízeno předběžné opatření podle § 76a, zahájí soud příslušný podle § 88 písm. c) bezodkladně poté, co mu byla věc předána nebo co bylo rozhodnuto o jeho příslušnosti (§ 74 odst. 4), i bez návrhu řízení o výchově nezletilého.".

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

18. V § 120 odst. 2 se slova „řízení o některých otázkách obchodních společností a družstev" nahrazují slovy „řízení o některých otázkách obchodních společností, družstev a jiných právnických osob".

19. V § 127 odst. 4 se vypouštějí slova „příslušného orgánu" a na konci se připojuje tato věta: „Za vydání potvrzení nebo odborného vyjádření náleží finanční úhrada, stanoví-li tak zvláštní předpis.".

20. § 128 zní:

„§ 128

Každý je povinen bezplatně na dotaz sdělit soudu skutečnosti, které mají význam pro řízení a rozhodnutí. Ustanovení § 139 odst. 3 tím není dotčeno. Fyzické osoby mohou odmítnout soudu sdělit skutečnosti ze stejných důvodů, jako může učinit svědek podle § 126 odst. 1.".

21. § 171 se doplňuje odstavcem 4, který zní:

„(4) Usnesení, kterým bylo nařízeno předběžné opatření podle § 76a, je vykonatelné vyhlášením; nedošlo-li k vyhlášení, je vykonatelné, jakmile bylo vyhotoveno.".

22. § 174 odst. 3 zní:

„(3) Pozdě podaný odpor předseda senátu usnesením odmítne; pro nedostatek odůvodnění nelze odpor odmítnout. Podaný odpor předseda senátu odmítne též tehdy, podal-li jej ten, kdo k podání odporu není oprávněn.".

23. V § 175 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Ustanovení § 173 odst. 2 se použije obdobně.".

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 3 a 4.

24. V § 175 odst. 3 se slovo „zamítne" nahrazuje slovem „odmítne" a na konci se připojuje tato věta: „Podané námitky předseda senátu odmítne též tehdy, podal-li je ten, kdo k podání námitek není oprávněn.".

25. V § 175 odst. 4 se vypouští poslední věta.

26. § 175 se doplňuje odstavci 5 a 6, které zní:

„(5) Vezme-li odpůrce námitky zpět, soud usnesením řízení o námitkách zastaví; jednání není třeba nařizovat.

(6) Opravným prostředkem jen proti výroku o nákladech řízení je odvolání.".

27. V § 200d odst. 1 se slova „okresní soud v sídle krajského soudu" nahrazují slovy „krajský soud".

28. V § 200d se vypouští odstavec 2.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

29. § 200e včetně nadpisu zní:

„§ 200e

Řízení o některých otázkách obchodních společností, družstev a jiných právnických osob

(1) Pro řízení ve věcech uvedených v § 9 odst. 4 písm. b) až j) je příslušný krajský soud, v jehož obvodu má obchodní společnost nebo družstvo sídlo.

(2) Nestanoví-li zákon, že se řízení uvedená v odstavci 1 zahajují na návrh, lze je zahájit i bez návrhu.

(3) Účastenství ve věcech uvedených v odstavci 1 se řídí ustanovením § 94. O věci není třeba nařizovat jednání. Rozhoduje se usnesením.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se použijí přiměřeně i v řízeních týkajících se jiných právnických osob v případech uvedených v § 9 odst. 4 písm. j).".

30. V § 210a se za slova „pořádkové opatření (§ 53)," vkládají slova „anebo usnesení o předběžném opatření podle § 76a,".

31. V § 218 odst. 2 se na konci připojuje tato věta: „Totéž platí, bylo-li odvolání proti rozhodnutí o předběžném opatření podle § 76a podáno ve lhůtě u soudu příslušného podle § 88 písm. c).".

32. V § 228 odst. 1 se za slovo „rozsudek" vkládají tato slova: „nebo pravomocné usnesení, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé,".

33. V § 228 odst. 2 se slovo „rozsudku" nahrazuje slovem „rozhodnutí".

34. § 229 zní:

„§ 229

Obnova není přípustná proti

a) rozsudkům, kterými bylo vysloveno, že se manželství rozvádí, že je neplatné nebo že zde není,

b) rozsudkům a usnesením, jejichž zrušení nebo změny lze dosáhnout jinak.".

35. V § 230 odst. 2 se za slova „právní moci rozsudku" vkládají tato slova: „nebo usnesení, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé,".

36. V § 237 se vypouští slovo „každému"; v písmenu f) se za slovo „byla" vkládají tato slova: „v průběhu řízení nesprávným".

37. Dosavadní text § 237 se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se novým odstavcem 2, který zní:

„(2) Dovolání podle odstavce 1 není přípustné proti rozsudkům, kterými bylo vysloveno, že se manželství rozvádí, že je neplatné nebo že zde není.".

38. § 238 zní:

„§ 238

(1) Dovolání je přípustné proti rozsudku odvolacího soudu, jímž byl

a) změněn rozsudek soudu prvního stupně ve věci samé,

b) potvrzen rozsudek soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl jinak než v dřívějším rozsudku proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil.

(2) Dovolání podle odstavce 1 není přípustné

a) ve věcech, v nichž dovoláním dotčeným výrokem bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 20 000 Kč a v obchodních věcech 50 000 Kč,

b) ve věcech upravených zákonem o rodině, ledaže jde o rozsudek o omezení nebo zbavení rodičovských práv, o určení (popření) otcovství nebo o nezrušitelné osvojení.".

39. Za § 238 se vkládá nový § 238a, který zní:

„§ 238a

(1) Dovolání je přípustné proti usnesení odvolacího soudu, jímž bylo

a) změněno usnesení soudu prvního stupně; to neplatí, jde-li o usnesení o nákladech řízení, o příslušnosti, o předběžném opatření, o přerušení řízení, o pořádkové pokutě, o znalečném, o tlumočném, o soudním poplatku, o osvobození od soudních poplatků, o ustanovení zástupce účastníku nebo jeho odvolání, o nepřipuštění zastoupení, o odměně notáře za prováděné úkony soudního komisaře a jeho hotových výdajích, o odměně správce dědictví a jeho hotových výdajích,

b) rozhodnuto tak, že se zpětvzetí návrhu nepřipouští, nebo tak, že se zpětvzetí návrhu připouští, rozhodnutí soudu prvního stupně zrušuje a řízení zastavuje (§ 208); to neplatí o věcech, v nichž bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 20 000 Kč a v obchodních věcech 50 000 Kč,

c) rozhodnutí soudu prvního stupně zrušeno a řízení zastaveno, popřípadě věc byla postoupena orgánu, do jehož pravomoci náleží,

d) odvolacím soudem potvrzeno usnesení soudu prvního stupně, jímž bylo řízení zastaveno pro nedostatek pravomoci soudu,

e) odvolání odmítnuto,

f) odvolací řízení zastaveno.

(2) Dovolání podle odstavce 1 písm. a) a b) není přípustné proti usnesením, jimiž bylo rozhodnuto ve věcech upravených zákonem o rodině.".

40. § 239 zní:

„§ 239

(1) Dovolání je přípustné proti rozsudku nebo usnesení odvolacího soudu ve věci samé, jímž bylo rozhodnutí soudu prvního stupně potvrzeno, jestliže odvolací soud ve výroku rozhodnutí vyslovil, že dovolání je přípustné, protože jde o rozhodnutí po právní stránce zásadního významu. Přípustnost dovolání může odvolací soud vyslovit i bez návrhu.

(2) Nevyhoví-li odvolací soud návrhu účastníka na vyslovení přípustnosti dovolání, který byl učiněn nejpozději před vyhlášením potvrzujícího rozsudku nebo před vyhlášením (vydáním) usnesení, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé, je dovolání podané tímto účastníkem přípustné, jestliže dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam.

(3) Ustanovení § 237 odst. 2, § 238 odst. 2 a § 238a odst. 2 platí obdobně.".

41. § 241 zní:

„§ 241

(1) Dovolatel musí být zastoupen advokátem nebo komerčním právníkem, jestliže nemá právnické vzdělání buď sám, nebo jeho zaměstnanec (člen), který za něj jedná. Komerční právník může dovolatele zastupovat jen v rozsahu svého oprávnění stanoveného zvláštními předpisy.[33])

(2) V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů se toto rozhodnutí napadá, popřípadě které důkazy by měly být provedeny k prokázání důvodu dovolání, a čeho se dovolatel domáhá. Nemá-li dovolatel právnické vzdělání, musí být dovolání sepsáno advokátem nebo komerčním právníkem anebo zaměstnancem (členem) dovolatele s právnickým vzděláním, který za něj jedná.

(3) Dovolání lze podat jen pro některý z těchto důvodů:

a) v řízení došlo k vadám uvedeným v § 237,

b) řízení je postiženo jinou vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci,

c) rozhodnutí vychází ze skutkového zjištění, které nemá v podstatné části oporu v provedeném dokazování,

d) rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

(4) Ustanovení § 209 a 210 platí obdobně.".

42. V § 242 odst. 1 se vypouští věta druhá.

43. V § 242 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Rozhodnutí odvolacího soudu lze přezkoumat jen z důvodů uplatněných v dovolání. K vadám uvedeným v § 237, a pokud je dovolání přípustné, i k vadám řízení, které mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, však dovolací soud přihlédne, i když nebyly v dovolání uplatněny.".

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

44. V § 242 odst. 4 se za slovo „měnit" vkládají tato slova: „dovolací důvody a".

45. § 243a a 243b zní:

„§ 243a

(1) Dovolací soud rozhodne o dovolání bez jednání. Považuje-li to za vhodné nebo provádí-li se dokazování, nařídí k projednání dovolání jednání.

(2) Dokazování provádí dovolací soud jen k prokázání důvodů dovolání. Dokazování doplní buď sám, nebo prostřednictvím soudu prvního stupně, anebo soudu dožádaného.

(3) Nařídí-li dovolací soud jednání, postupuje obdobně podle § 215 a § 216 odst. 2.

§ 243b

(1) Dovolací soud dovolání zamítne, dojde-li k závěru, že rozhodnutí odvolacího soudu je správné; jinak napadené rozhodnutí zruší.

(2) Zruší-li dovolací soud rozhodnutí odvolacího soudu, vrátí mu věc k dalšímu řízení. Platí-li důvody, pro které bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího soudu, i na rozhodnutí soudu prvního stupně, zruší dovolací soud i toto rozhodnutí a vrátí věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení, popřípadě věc postoupí k dalšímu řízení věcně příslušnému soudu.

(3) Zruší-li dovolací soud rozhodnutí odvolacího soudu a soudu prvního stupně z důvodů uvedených v § 237 písm. a), b), d) a e), rozhodne též o zastavení řízení, popřípadě o postoupení věci orgánu, do jehož pravomoci náleží.

(4) Ustanovení § 218 odst. 1, § 224 odst. 1 a § 225 platí pro řízení u dovolacího soudu obdobně. Vezme-li dovolatel dovolání zcela zpět, dovolací soud řízení zastaví.

(5) Dovolací soud rozhoduje rozsudkem, jestliže zamítá dovolání proti rozsudku odvolacího soudu nebo jestliže zrušuje rozsudek odvolacího soudu; jinak rozhoduje usnesením.".

46. V § 243c se za číslovku „95" vkládají tato slova: „až 99".

47. § 243d odst. 1 zní:

„(1) Jestliže dovolací soud zruší rozhodnutí odvolacího soudu (rozhodnutí soudu prvního stupně), jedná dále o věci soud, jemuž byla věc vrácena nebo postoupena k dalšímu řízení. Právní názor dovolacího soudu je pro odvolací soud (soud prvního stupně) závazný. O náhradě nákladů řízení včetně nákladů dovolacího řízení soud rozhodne v novém rozhodnutí o věci.".

48. V § 246b odst. 1 se na konci připojuje tato věta: „O opravných prostředcích proti rozhodnutím ve věcech důchodového zabezpečení a důchodového pojištění jednají a rozhodují u krajských soudů samosoudci.".

49. V § 250s odst. 2 se za slova „vrchní soud" vkládají tato slova: „v řízení podle čtvrté části tohoto zákona"; na konci se připojují tato slova: „za podmínek stanovených v čtvrté části tohoto zákona".

50. V § 260 odst. 2 se slova „předseda senátu" nahrazují slovem „soud".

51. V § 264 se vypouští odstavec 2.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

52. V § 268 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Výkon rozhodnutí bude zastaven též tehdy, jestliže povinný provedl z vymáhané peněžité pohledávky oprávněného srážku stanovenou zvláštními předpisy[35a]) a odvedl tuto srážku příslušnému orgánu, a to v rozsahu, v jakém byl povinen tuto srážku provést.".

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

53. Poznámka č. 35a) zní:

„[35a]) § 83 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.
§ 8 a násl. zákona ČNR č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.
§ 5 a násl. zákona ČNR č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.".

54. Za § 273 se vkládá nový § 273a, který zní:

„§ 273a

(1) Nařídil-li soud předběžným opatřením, aby nezletilé dítě bylo předáno do péče určené osoby (§ 76a), postará se předseda senátu o to, aby toto rozhodnutí bylo také bezodkladně vykonáno.

(2) Výkon rozhodnutí se provede tak, že soud v součinnosti s příslušnými státními orgány nezletilé dítě předá do péče určené osoby; jestliže je dítě u jiné osoby, bude jí odňato. Ustanovení § 272 odst. 2 a 3 a § 273 se nepoužijí.

(3) Příslušným k výkonu tohoto rozhodnutí je soud, který nařídil předběžné opatření. Ustanovení § 76a odst. 3 platí obdobně.".

55. V § 274 písm. e) se vypouští slovo „občanskoprávní".

56. § 305 zní:

„§ 305

K návrhu oprávněného soud rozhodne o nařízení výkonu usnesením, ve kterém

a) přikáže peněžnímu ústavu, aby po tom, co mu bude doručeno usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí, zablokoval peněžní prostředky na účtu povinného až do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství,
b) přikáže peněžnímu ústavu, aby po tom, co mu bude doručeno vyrozumění, že nařízení výkonu rozhodnutí nabylo právní moci, odepsal peněžní prostředky z účtu povinného až do výše vymáhané pohledávky a jejího příslušenství a vyplatil je oprávněnému,
c) zakáže povinnému, aby po tom, co mu bude doručeno nařízení výkonu rozhodnutí, nakládal s peněžními prostředky na účtu až do výše vykonatelné pohledávky a jejího příslušenství.".

57. § 309 zní:

„§ 309

(1) Nařízení výkonu rozhodnutí se vztahuje i na částky, které dojdou na účet povinného po tom, kdy bylo peněžnímu ústavu doručeno nařízení výkonu rozhodnutí, nejdéle však do šesti měsíců ode dne, kdy byl peněžní ústav vyrozuměn o právní moci nařízeného výkonu rozhodnutí.

(2) Nelze-li pohledávku oprávněného včetně jejího příslušenství uspokojit podle § 307, odepíše peněžní ústav po vyrozumění o právní moci nařízení výkonu

rozhodnutí peněžní prostředky z účtu povinného na něm uložené a vyplatí je oprávněnému. Zbývající část pohledávky uspokojí peněžní ústav ihned, jakmile peněžní prostředky na účtu povinného dosáhnou částky, odpovídající zbývající části celkového nároku oprávněného, pro který je výkon rozhodnutí veden. Nedojde-li k tomu do šesti měsíců po vyrozumění peněžního ústavu o právní moci výkonu rozhodnutí, odepíše peněžní ústav k tomuto dni z účtu povinného peněžní prostředky na něm uložené a vyplatí je na částečnou úhradu vymáhané pohledávky a jejího příslušenství oprávněnému. Tím výkon rozhodnutí zaniká.".

58. V § 330 odst. 3 se na konci připojují tyto věty: „Odmítne-li oprávněný tyto věci převzít, vyloučí je předseda senátu ze soupisu. Usnesení o tom doručí oprávněnému i povinnému.".

59. V § 374 odst. 1 se slova „okresní a krajské" nahrazují slovy „okresní, krajské a vrchní".

Čl. II

(1) Není-li dále stanoveno jinak, tento zákon platí i pro řízení zahájená před jeho účinností. Právní účinky úkonů, které v řízení nastaly před účinností tohoto zákona, zůstávají zachovány.

(2) Krajský soud dnem účinnosti tohoto zákona převezme od okresního soudu obchodní rejstřík vedený pro jeho obvod a dokončí jako soud prvního stupně řízení ve věcech obchodního rejstříku, v nichž do dne účinnosti tohoto zákona nebylo pravomocně rozhodnuto. Řízení o odvoláních proti rozhodnutím okresních soudů ve věcech obchodního rejstříku zahájená a nedokončená do dne účinnosti tohoto zákona převezmou a dokončí vrchní soudy.

(3) Návrhy na obnovu řízení, podané před účinností tohoto zákona, se projednají podle dosavadních předpisů.

(4) Řízení o dovolání a o stížnosti pro porušení zákona, o nichž nebylo pravomocně rozhodnuto do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, převezme a dokončí podle dosavadních předpisů Nejvyšší soud.

Čl. III

Předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů České republiky vyhlásil úplné znění zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. IV

Zákon České národní rady č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České socialistické republiky v sociálním zabezpečení, ve znění zákona České národní rady č. 125/1990 Sb., zákona České národní rady č. 210/1990 Sb., zákona České národní rady č. 425/1990 Sb., zákona České národní rady č. 459/1990 Sb., zákona České národní rady č. 9/1991 Sb., zákona České národní rady č. 144/1991 Sb., zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., zákona č. 84/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., nálezu Ústavního soudu č. 72/1995 Sb. a zákona č. 118/1995 Sb., se doplňuje takto:

1. Za § 19 se vkládá nový § 20, který včetně poznámky č. 53) zní:

„§ 20

Ocitlo-li se nezletilé dítě bez jakékoliv péče nebo jsou-li jeho život nebo příznivý vývoj vážně ohroženy nebo narušeny, je okresní úřad povinen navrhnout soudu vydání předběžného opatření podle zvláštního předpisu.[53])

[53]) § 74 odst. 4 a § 76a občanského soudního řádu.".

2. Za § 56 se vkládá nový § 56a, který zní:

„§ 56a

Místní příslušnost okresního úřadu se při podání návrhu na vydání předběžného opatření podle § 20 řídí místem trvalého pobytu nezletilého dítěte; jestliže se nezletilé dítě nezdržuje v místě trvalého pobytu, řídí se místní příslušnost okresního úřadu místem okresního úřadu, v jehož obvodu se nezletilé dítě zdržuje.".

Čl. V

Tento zákon s výjimkou čl. I bodů 9 až 17, 21, 30, 31, 48 a 54 a čl. IV nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1996.

Čl. I body 9 až 17, 21, 30, 31, 48 a 54 a čl. IV nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Uhde v. r.
Havel v. r.
Klaus v. r.

239

ZÁKON

ze dne 27. září 1995,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona České národní rady č. 17/1993 Sb. a zákona č. 292/1993 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Za § 8 se vkládá nový § 8a, který včetně poznámky č. 1) zní:

„§ 8a

Do budovy soudu nebo na místo, kde soud jedná, není dovoleno vstupovat se zbraní;[1]) tento zákaz se nevztahuje na příslušníky ozbrojených sborů ve službě.

[1]) § 2 odst. 1 zákona č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu.“.

2. V § 11 věta druhá zní: „Předseda okresního soudu na základě pravomocných rozhodnutí soudu dává prostřednictvím krajského soudu podněty ke sjednocování rozhodování Nejvyššímu soudu.“.

3. V § 14 se vypouštějí slova „vrchnímu soudu nebo“.

4. V § 15 odst. 1 se za slovo „místopředsedy“ vkladají tato slova: „nebo místopředsedů“.

5. § 16 zní:

„§ 16

Vrchní soudy

a) rozhodují jako soudy druhého stupně ve věcech, ve kterých rozhodovaly v prvním stupni krajské soudy,
b) přezkoumávají zákonnost rozhodnutí jiných orgánů v případech stanovených zákonem,
c) rozhodují v dalších zákonem určených případech.“.

6. § 17 a 18 se vypouštějí.

7. § 19 zní:

„§ 19

Předseda a místopředsedové vrchního soudu vykonávají v souladu s rozvrhem práce soudnictví náležející vrchnímu soudu jako předsedové senátů nebo soudci. Předseda vrchního soudu na základě pravomocných rozhodnutí soudu dává podněty ke sjednocování rozhodování Nejvyššímu soudu. Je-li o to požádán Nejvyšším soudem, podává předseda vrchního soudu vyjádření před zaujetím stanoviska k výkladu zákonů a jiných právních předpisů (dále jen „stanoviska“) Nejvyšším soudem nebo jeho kolegii.“.

8. § 28 zní:

„§ 28

(1) Nejvyšší soud zajišťuje zákonnost rozhodování soudů tím, že

a) rozhoduje o mimořádných opravných prostředcích v případech stanovených zákony o řízení před soudy,
b) rozhoduje v jiných zákonem určených případech.

(2) Nejvyšší soud dále rozhoduje o uznání a vykonatelnosti rozhodnutí cizozemských soudů na území České republiky, vyžaduje-li to zákon nebo mezinárodní smlouva. Rozhoduje též v dalších zákonem určených případech.

(3) Nejvyšší soud sleduje pravomocná rozhodnutí soudů a v zájmu jednotného rozhodování soudů zaujímá stanoviska.“.

9. V § 29 odst. 2 se slova „orgánů a organizací“ nahrazují slovy „správních úřadů a jiných orgánů a právnických osob“.

10. V § 30 odst. 2 se vypouštějí slova „senátů Nejvyššího soudu a vrchních“.

11. § 30 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) Před zaujetím stanoviska si kolegium může vyžádat vyjádření předsedů vrchních soudů i představitelů správních úřadů a jiných orgánů a právnických osob.“.

12. V § 31 odst. 2 se vypouštějí slova „a generální prokurátor České republiky“.

13. V § 32 odst. 1 se vypouštějí slova „senátů Nejvyššího soudu a vrchních“.

14. V § 39 odst. 2 se slova „předsedy kolegií a předsedy senátů vrchních soudů“ nahrazují slovy „předsedy senátů vrchních soudů“.

15. V § 40 se za odstavec 3 vkládají nové odstavce 4 až 7, které zní:

„(4) Nelze-li řádný výkon soudnictví zajistit postupem podle odstavců 2 a 3, může ministr spravedl-

nosti po vyjádření předsedy soudu, k němuž je soudce přidělen k výkonu funkce, přeložit soudce i bez jeho souhlasu nebo žádosti na jiný soud, dojde-li zákonem ke změně v organizaci soudů nebo změně obvodů soudů.

(5) Podle odstavce 4 lze soudce soudu dotčeného zákonnou změnou podle odstavce 4 přeložit pouze na jiný soud téhož stupně v rámci obvodu soudu o jeden stupeň vyššího anebo na soud o jeden stupeň nižší v obvodu soudu, k němuž je soudce k výkonu funkce přidělen. Přeložit soudce podle odstavce 4 lze pouze do šesti měsíců od účinnosti zákona, který zakládá důvod pro toto rozhodnutí; z téhož důvodu nelze soudce přeložit opakovaně.

(6) Základní plat náležející soudci podle zvláštního zákona,[2]) který byl přeložen k výkonu funkce k jinému soudu podle odstavce 4, mu zůstává zachován.

(7) Proti rozhodnutí ministra spravedlnosti podle odstavce 4 lze podat podle zvláštních předpisů[3]) opravný prostředek k Nejvyššímu soudu.“.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 8 a 9.

16. Poznámky č. 2) a 3) zní:

„[2]) Zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců.

[3]) § 250l a násl. občanského soudního řádu.“.

17. V § 40 odst. 8 se slovo „jen“ nahrazuje slovem „též“.

18. § 40 odst. 9 zní:

„(9) Přidělit nebo přeložit soudce k výkonu funkce k Nejvyššímu soudu může ministr spravedlnosti jen se souhlasem předsedy tohoto soudu. Souhlas předsedy Nejvyššího soudu se vyžaduje též k přeložení soudce tohoto soudu k nižšímu soudu (odstavec 3).“.

19. V § 41 odst. 2 písm. a) zní:

„a) k využití zkušeností k Ministerstvu spravedlnosti,“.

20. V § 42 odst. 1 písm. a) zní:

„a) ministr spravedlnosti, jde-li o dočasné přidělení soudců k Ministerstvu spravedlnosti nebo k Nejvyššímu soudu,“.

21. V § 42 odst. 1 písm. b) se slova „jinému vrchnímu“ nahrazují slovy „k vrchnímu“.

22. § 49 odst. 2 zní:

„(2) O dočasném zproštění výkonu funkce soudce rozhoduje ministr spravedlnosti; jde-li o soudce Nejvyššího soudu, činí tak po dohodě s předsedou tohoto soudu.“.

23. § 50 odst. 2 zní:

„(2) Soudce může být uvolněn z funkce předsedy a místopředsedy soudu a předsedy kolegia Nejvyššího soudu tím, kdo jej do této funkce jmenoval.“.

24. V § 52 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

„(5) Pedagogickou činností podle odstavce 4 se rozumí přednášková nebo jiná vzdělávací činnost vykonávaná pro Ministerstvo spravedlnosti, soudy a státní zastupitelství, nebo z jejich pověření, a obdobná činnost vykonávaná na vysokých školách nebo v rámci soustavy základních a středních škol.“.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6.

Čl. II

Předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů České republiky vyhlásil úplné znění zákona č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1996.

Uhde v. r.
Havel v. r.
Klaus v. r.

240

ZÁKON

ze dne 27. září 1995,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 436/1991 Sb., o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přísedících, jejich zproštění a odvolání z funkce a o státní správě soudů České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 436/1991 Sb., o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přísedících, jejich zproštění a odvolání z funkce a o státní správě soudů České republiky, ve znění zákona České národní rady č. 580/1991 Sb., zákona České národní rady č. 23/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb. a zákona č. 284/1993 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 5a se vypouští.

2. § 18 zní:

„§ 18

(1) Státní správu vrchních, krajských a okresních soudů vykonává ministerstvo buď přímo, nebo prostřednictvím předsedů těchto soudů; státní správu okresních soudů může vykonávat též prostřednictvím předsedů krajských soudů.

(2) Státní správu Nejvyššího soudu vykonává ministerstvo prostřednictvím předsedy tohoto soudu.“.

3. V § 21 odst. 1 písm. a) se slova „a vrchních soudů je stanoví po dohodě s předsedy těchto soudů“ nahrazují slovy „je stanoví po dohodě s předsedou tohoto soudu“.

4. V § 21 odst. 2 se slova „okresních a krajských soudů“ nahrazují slovy „okresních, krajských a vrchních soudů“.

5. V § 22a odst. 1 se na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) dohlíží na řádný chod soudních kanceláří.“.

6. V § 29 písm. a) se za slova „stížnosti na postup“ vkládají tato slova: „vrchního a“.

Čl. II

Předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů České republiky vyhlásil úplné znění zákona České národní rady č. 436/1991 Sb., o některých opatřeních v soudnictví, o volbách přísedících, jejich zproštění a odvolání z funkce a o státní správě soudů České republiky, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1996.

Uhde v. r.
Havel v. r.
Klaus v. r.

241

ZÁKON

ze dne 27. září 1995

o zahájení činnosti Vrchního soudu v Olomouci

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

§ 1

Vrchní soud v Olomouci zahájí činnost dnem účinnosti tohoto zákona.

§ 2

Věci napadlé přede dnem účinnosti tohoto zákona u Vrchního soudu v Praze, v nichž by byla dána příslušnost Vrchního soudu v Olomouci, dokončí Vrchní soud v Praze.

§ 3

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1996.

Uhde v. r.
Havel v. r.
Klaus v. r.

242

ZÁKON

ze dne 27. září 1995,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 472/1992 Sb., o Státním fondu tržní regulace v zemědělství, ve znění zákona České národní rady č. 10/1993 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon České národní rady č. 472/1992 Sb., o Státním fondu tržní regulace v zemědělství, ve znění zákona České národní rady č. 10/1993 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 2 odst. 2 se vypouští písmeno f).

2. V § 2 se vypouští odstavec 6.

3. § 5 odst. 1 se doplňuje písmeny i) a j), která znějí:

„i) množství zemědělských a potravinářských výrobků určených k intervenčním nákupům nebo dotovaným vývozům a termíny jejich zahájení a ukončení,

j) zásady výběrového řízení podle § 2 odst. 2 písm. c).“.

4. V § 5 se vypouštějí odstavce 3 a 4.

5. V § 9 odst. 1 se vypouští písmeno d).

Dosavadní písmeno e) se označuje jako písmeno d).

6. § 9 odst. 4 zní:

„(4) Zůstatky prostředků Fondu podle § 9 odst. 1 písm. a) až d) koncem roku nepropadají a převádějí se do následujícího kalendářního roku pro účely tržní regulace zemědělských a potravinářských výrobků.“.

Čl. II

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška Federálního ministerstva financí č. 38/1992 Sb., o vyrovnávacích dávkách při dovozu.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Uhde v. r.
Havel v. r.
Klaus v. r.

243

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 6. září 1995,

kterým se stanoví rozsah úkolů Ministerstva vnitra ve vztahu k přednostům okresních úřadů při plnění úkolů zaměstnavatele a nadřízeného orgánu

Vláda nařizuje podle § 16 odst. 3 zákona České národní rady č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění zákona č. 254/1994 Sb.:

§ 1

Ministerstvo vnitra (dále jen „ministerstvo"), ve vztahu k přednostům okresních úřadů (dále jen „přednosta"), plní úkoly zaměstnavatele[1]) v tomto rozsahu:

a) vysílá přednosty do řídicích a kontrolních orgánů právnických osob provozujících podnikatelskou činnost;[2])

b) vydává pracovní posudky[3]) přednostů a v případech stanovených zvláštním předpisem[4]) je poskytuje příslušným státním orgánům;

c) vydává potvrzení o zaměstnání[5]) v souvislosti s ukončením pracovního poměru přednosty;

d) nařizuje přednostům v nezbytném rozsahu pracovní pohotovost,[6]) vyžaduje-li to realizace jejich úkolů stanovených zvláštním předpisem;[7])

e) vysílá přednosty na pracovní cesty[8]) trvající déle než tři pracovní dny a určuje podmínky této cesty;

f) vysílá přednosty na zahraniční pracovní cesty[8]) trvající déle než jeden pracovní den a určuje podmínky této cesty;

g) uzavírá s přednosty dohodu o použití silničního motorového vozidla při pracovní cestě podle zvláštních předpisů;[9])

h) paušalizuje přednostům cestovní náhrady podle zvláštního zákona;[10])

i) určuje přednostům dobu čerpání dovolené na zotavenou,[11]) je-li delší než pět pracovních dnů;

j) poskytuje přednostům v případech a za podmínek stanovených zvláštními předpisy[12]) pracovní volno při překážkách v práci na straně zaměstnance.

§ 2

Ministerstvo vnitra ve vztahu k přednostům plní úkoly nadřízeného orgánu[13]) v tomto rozsahu:

a) určuje přednosty jako osoby pověřené ke styku se státním, hospodářským a služebním tajemstvím[14]) a zprošťuje je mlčenlivosti pro potřeby řízení před státním orgánem;[15])

b) podle zvláštního předpisu řeší otázky předcházení

---

[1]) § 8 zákoníku práce.

[2]) § 73 odst. 3 zákoníku práce.

[3]) § 60 odst. 1 zákoníku práce.

[4]) Např. § 8 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

[5]) § 60 odst. 2 zákoníku práce.

[6]) § 95 odst. 1 zákoníku práce.

[7]) § 5 odst. 2 zákona ČNR č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění zákona ČNR č. 321/1992 Sb. a zákona č. 254/1994 Sb.

[8]) § 38 odst. 1 zákoníku práce.

[9]) § 7 odst. 1 zákona č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách.
§ 3 a 4 vyhlášky Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu č. 213/1991 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízení při provozu, údržbě a opravách vozidel.

[10]) § 19 zákona č. 119/1992 Sb.

[11]) § 108 a 109 zákoníku práce.

[12]) Např. § 124 až 128 zákoníku práce, § 14 až 23 nařízení vlády č. 108/1994 Sb., kterým se provádí zákoník práce a některé další zákony, vyhláška Federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 18/1991 Sb., o jiných úkonech v obecném zájmu.

[13]) § 26 a § 272 odst. 3 zákoníku práce.

[14]) § 9 zákona č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění zákona č. 383/1990 Sb.

[15]) § 16 zákona č. 102/1971 Sb., ve znění zákona č. 383/1990 Sb.

škodám, vzájemné odpovědnosti za způsobenou škodu[16]) a určuje výši požadované náhrady škody, za níž odpovídá přednosta;[17])

c) sleduje plnění povinností přednostů při vytváření a rozvíjení pracovněprávních vztahů v souladu se zákoníkem práce, ostatními právními předpisy a s pravidly slušnosti a občanského soužití.[18])

§ 3

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda vlády:
Doc. Ing. **Klaus** CSc. v. r.
Ministr vnitra:
Ruml v. r.

[16]) Část druhá hlava osmá zákoníku práce.

[17]) § 185 odst. 1 zákoníku práce.

[18]) § 26 zákoníku práce.

244

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 11. října 1995,

kterým se stanoví podmínky státní finanční podpory hypotečního úvěrování bytové výstavby

Vláda nařizuje k provedení zákona o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky):[1])

ČÁST PRVNÍ

Příspěvky fyzickým osobám

§ 1

(1) K podpoře výstavby a pořízení bytových domů,[2]) rodinných domů[3]) nebo bytů[4]) financovaných zcela nebo zčásti z hypotečních úvěrů[5]) se poskytují ze státního rozpočtu příspěvky fyzickým osobám, které neprovádějí bytovou výstavbu v rámci své podnikatelské činnosti a mají trvalý pobyt na území České republiky (dále jen „fyzická osoba").

(2) Příspěvek se poskytuje na základě žádosti o poskytnutí příspěvku předložené klientem hypoteční bance,[6]) s níž má klient hypoteční banky uzavřenu úvěrovou smlouvu.

(3) Příspěvek se připisuje za uplynulý měsíc do 15. dne následujícího měsíce na účet klienta u hypoteční banky.

§ 2

Podmínky poskytnutí příspěvku fyzickým osobám

(1) Příspěvek se poskytuje za podmínky, že hypoteční úvěr byl sjednán se splatností nejdéle na 20 let a bude použit:

a) na výstavbu bytového domu, rodinného domu, bytu nebo na změnu stavby, kterou vznikne nový byt z prostor nezpůsobilých k bydlení, pokud tyto prostory nikdy bytem nebyly nebo nesloužily k bydlení nejméně pět let, nebo z prostor sloužících k jiným účelům než k bydlení, včetně nástavby nebo půdní vestavby, pokud se výstavba provádí na území České republiky a bude dokončena nejdéle do čtyř let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o povolení stavby,

b) na koupi pozemku na území České republiky, pokud bude na tomto pozemku realizována výstavba s použitím hypotečního úvěru,

c) na koupi bytového domu, rodinného domu nebo bytu, které byly nově postaveny, dojde-li k uzavření kupní smlouvy mezi stavebníkem a kupujícím nejpozději do jednoho roku od právní moci kolaudačního rozhodnutí, za předpokladu, že na ně nebyl již poskytnut příspěvek podle tohoto nařízení, a dále za předpokladu, že součet úvěrů na výstavbu anebo na koupi nepřesáhne limity uvedené v § 6 odst. 3,

d) ke splacení úvěru sjednaného po 1. lednu 1995 k účelům stanoveným pod písmeny a) a b) na financování počátečního období stavby za podmínky, že na ně nebyl již poskytnut příspěvek podle tohoto nařízení.

(2) Příspěvek může být poskytnut, jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a) a b), i na hypoteční úvěry sjednané po 1. červenci 1995 před nabytím účinnosti tohoto nařízení.

(3) Příspěvek může být poskytnut na výstavbu jednoho i více bytů; na tentýž byt může být však poskytnut pouze jeden příspěvek.

(4) Předmětem zástavy k poskytnutému úvěru musí být především pořizovaný dům nebo byt; kromě nich může být zastavena i jiná nemovitost.

---

[1]) Zákon ČNR č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění zákona ČNR č. 579/1991 Sb., zákona ČNR č. 166/1992 Sb., zákona ČNR č. 321/1992 Sb., zákona ČNR č. 10/1993 Sb., zákona č. 189/1993 Sb., zákona č. 57/1995 Sb., zákona č. 154/1995 Sb. a zákona č. 160/1995 Sb.

[2]) § 43 vyhlášky Federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 83/1976 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu.

[3]) § 44 odst. 1 vyhlášky č. 83/1976 Sb., ve znění vyhlášky č. 376/1992 Sb.

[4]) § 42 vyhlášky č. 83/1976 Sb., ve znění vyhlášky č. 376/1992 Sb.

[5]) § 14 odst. 2 zákona č. 530/1990 Sb., o dluhopisech, ve znění zákona č. 84/1995 Sb.

[6]) Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 83/1995 Sb. a zákona č. 84/1995 Sb.

(5) Po dobu čerpání příspěvku nesmí být provedena změna užívání bytu k jiným účelům než k bydlení.[7])

(6) V případě, že dojde k převodu nebo k přechodu vlastnictví bytového domu, rodinného domu nebo bytu, včetně staveb rozestavěných, na jinou osobu, bude příspěvek poskytován nabyvateli, pokud současně jejich nabyvatel smluvně převezme závazek splácení úvěru.

(7) Příspěvek může být poskytnut pouze na hypoteční úvěry v české měně. Použije-li banka k financování úvěru zahraniční zdroje, může být příspěvek poskytnut jen za předpokladu, že banka na příjemce úvěru nepřenese kurzové riziko.

(8) Příspěvek se nevztahuje na úvěry poskytované stavební spořitelnou podle předpisů o stavebním spoření.[8])

ČÁST DRUHÁ

Dotace právnickým osobám a fyzickým osobám, které provádějí bytovou výstavbu v rámci své podnikatelské činnosti

§ 3

(1) K podpoře výstavby bytových domů, rodinných domů nebo bytů financovaných zcela nebo zčásti z hypotečních úvěrů lze právnickým osobám nebo fyzickým osobám, které provádějí tuto výstavbu v rámci své podnikatelské činnosti a mají sídlo nebo trvalý pobyt na území České republiky (dále jen „právnická osoba"), poskytovat ze státního rozpočtu dotace (dále jen „dotace").

(2) Dotace se připisuje na účet právnické osoby u hypoteční banky do 15. dne měsíce následujícího po měsíci, ve kterém bylo předloženo vyúčtování.

(3) Dotaci lze poskytnout na základě žádosti právnické osoby.

§ 4

Podmínky poskytnutí dotace právnickým osobám

(1) Dotace může být poskytnuta za podmínky, že hypoteční úvěr je sjednán se splatností nejdéle na 20 let a bude použit:

a) na výstavbu bytového domu, rodinného domu, bytu nebo na změnu stavby, kterou vznikne nový byt z prostor nezpůsobilých k bydlení, pokud tyto prostory nikdy bytem nebyly nebo nesloužily k bydlení nejméně pět let, nebo z prostor sloužících k jiným účelům než k bydlení, včetně nástavby nebo půdní vestavby, pokud se výstavba provádí na území České republiky a bude dokončena nejdéle do čtyř let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o povolení stavby,

b) na koupi pozemku na území České republiky, pokud bude na tomto pozemku realizována výstavba s použitím hypotečního úvěru.

(2) Dotace může být poskytnuta na výstavbu jednoho i více bytů; na tentýž byt může být však poskytnuta jen jedna dotace.

(3) Předmětem zástavy k poskytnutému hypotečnímu úvěru musí být především budovaný dům nebo byt; kromě nich může být zastavena i jiná nemovitost.

(4) Po dobu čerpání dotace nesmí být provedena změna užívání bytu k jiným účelům než k bydlení.[7])

(5) V případě, že dojde k převodu nebo k přechodu vlastnictví bytového domu, rodinného domu nebo bytu, včetně staveb rozestavěných, na jinou osobu, bude dotace poskytována nabyvateli, pokud současně jejich nabyvatel smluvně převezme závazek splácení úvěru.

(6) Dotace může být poskytnuta pouze na úvěry v české měně. Použije-li banka k financování hypotečního úvěru zahraniční zdroje, může být dotace poskytnuta jen za předpokladu, že banka na příjemce úvěru nepřenese kurzové riziko.

(7) Dotace se nevztahuje na úvěry poskytnuté stavební spořitelnou podle předpisů o stavebním spoření.[8])

§ 5

(1) Na dotace může být koncem kalendářního roku použita ta část celkového objemu prostředků určených ve státním rozpočtu na podporu hypotečního úvěrování bytové výstavby, která do konce tohoto roku nebude použita na uspokojení nároků fyzických osob na příspěvek.

(2) Prostředky ve výši podle odstavce 1 rozdělí Ministerstvo financí mezi jednotlivé hypoteční banky v poměru odpovídajícím výši dotace uvedené jednotlivými hypotečními bankami ve vyúčtování.

(3) Hypoteční banky rozdělí prostředky ve výši

---

[7]) § 85 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 103/1990 Sb., zákona č. 262/1992 Sb. a zákona č. 43/1994 Sb.

[8]) Zákon č. 96/1993 Sb., o stavebním spoření a státní podpoře stavebního spoření a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., ve znění zákona č. 83/1995 Sb.

podle odstavce 2 mezi své klienty, u nichž byly splněny podmínky pro poskytnutí hypotečního úvěru podle pořadí, v jakém klienti podali žádosti o poskytnutí dotace, a to při splnění ostatních podmínek stanovených tímto nařízením.

(4) Právnické osobě, která takto dotaci získá, bude dotace poskytována po celou dobu platnosti sjednané úvěrové smlouvy.

ČÁST TŘETÍ

§ 6
Rozsah příspěvků a dotací

(1) Výše příspěvku nebo dotace (dále jen „podpora") připadající na měsíční splátku se stanoví:

a) pro úvěrové smlouvy, pokud se čerpá hypoteční úvěr do jednoho roku od nabytí účinnosti tohoto nařízení, jako rozdíl mezi výší splátky při běžném úroku a výší splátky při úroku sníženém o čtyři procentní body,

b) pro úvěrové smlouvy, pokud se čerpá hypoteční úvěr po uplynutí jednoho roku od nabytí účinnosti tohoto nařízení, jako rozdíl mezi výší splátky při běžném úroku a výší splátky při úroku sníženém o tři procentní body.

(2) Rozsah podpory podle odstavce 1 se zaručuje po dobu pěti let od účinnosti tohoto nařízení. Po uplynutí pěti let pro období následujících pěti let může být výše podpory upravena v závislosti na pohybu úroku.

(3) Podpora podle odstavce 1 se vztahuje na hypoteční úvěry nebo jejich části, jejichž souhrnná výše nepřekročí:

a) 1,5 mil. Kč, je-li úvěr poskytnut na výstavbu nebo koupi rodinného domu s jedním bytem,

b) 2 mil. Kč, je-li úvěr poskytnut na výstavbu nebo koupi rodinného domu se dvěma byty,

c) 12 000 Kč na 1 m^2 celkové podlahové plochy bytu, nejvýše však 800 000 Kč na jeden byt v bytovém domě s více než dvěma byty,

d) 12 000 Kč na 1 m^2 celkové podlahové plochy bytu, nejvýše však 800 000 Kč na jeden byt, pokud přístavbou, vestavbou, půdní nástavbou nebo stavebními úpravami podle § 2 odst. 1 písm. a) vznikne nový byt s podlahovou plochou nejméně 40 m^2.

(4) Limit stanovený podle odstavce 3 písm. a) až c) se zvyšuje o 200 000 Kč, bude-li hypoteční úvěr použit také na zakoupení pozemku k výstavbě. Limit se zvyšuje o tuto částku bez ohledu na počet bytů v domě.

(5) Překračuje-li hypoteční úvěr limit podle odstavce 3, případně limit podle odstavce 4, podpora se na část úvěru přesahující limity neposkytne.

(6) Objem úvěrů poskytnutých podle předpisů o stavebním spoření se do limitů uvedených v odstavcích 3 a 4 nezapočítává.

(7) Dojde-li k zániku bytového domu, rodinného domu nebo bytu, na jehož pořízení byla podpora poskytnuta, podpora se dále neposkytuje.

§ 7
Vztahy mezi orgány státu a hypoteční bankou

(1) V případech podle § 5 odst. 1 předkládá vyúčtování (propočet) dotace hypoteční banka Ministerstvu financí do 31. října běžného roku. V případech podle § 5 odst. 2 předkládá vyúčtování dotace hypoteční banka Ministerstvu financí za uplynulý měsíc vždy do 15. dne následujícího měsíce.

(2) Vyúčtování příspěvku předkládá hypoteční banka Ministerstvu financí za uplynulý měsíc vždy do 15. dne následujícího měsíce.

(3) Náležitosti vyúčtování stanoví Ministerstvo financí v jím vydaném tiskopise.

(4) Ministerstvo financí poukáže měsíčně finanční prostředky hypoteční bance na základě předloženého vyúčtování, a to do konce měsíce následujícího po jeho předložení. Tyto prostředky poukáže Ministerstvo financí po ověření, zda hypoteční banka dodržuje podmínky pro poskytování podpory stanovené tímto nařízením.

§ 8
Zajištění kontroly

(1) Územní finanční orgány provádějí kontroly[9]) dodržování podmínek poskytování podpory stanovených tímto nařízením.

(2) Při zjištění, že podpora byla hypoteční bankou nebo jejím klientem čerpána nebo použita v rozporu s tímto nařízením, uloží finanční úřad tyto prostředky vrátit a zaplatit příslušnou pokutu.[10]) Vůči klientovi tak finanční úřad postupuje v případě, kdy klient použije

---

[9]) § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění zákona č. 325/1993 Sb. a zákona č. 85/1994 Sb.

[10]) § 30 zákona ČNR č. 576/1990 Sb.
§ 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona ČNR č. 35/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb. a zákona č. 255/1994 Sb.

podporu k jinému účelu, než který odpovídá tomuto nařízení, anebo čerpá-li podporu na základě jím sdělených nesprávných nebo neúplných údajů v žádosti o poskytnutí podpory.

§ 9

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda vlády:

Doc. Ing. **Klaus** CSc. v. r.

Ministr hospodářství:

Doc. Ing. **Dyba** CSc. v. r.

245

VYHLÁŠKA

Ministerstva průmyslu a obchodu

ze dne 2. října 1995,

kterou se stanoví pravidla pro vytápění a dodávku teplé užitkové vody včetně rozúčtování nákladů na objekty a mezi konečné spotřebitele

Ministerstvo průmyslu a obchodu České republiky stanoví podle § 45 odst. 6 se zřetelem na § 32 odst. 6 zákona č. 222/1994 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci (dále jen „zákon"):

§ 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška upravuje:

a) pravidla pro vytápění a dodávku teplé užitkové vody,

b) pravidla pro rozdělení nákladů, které se rozúčtovávají na objekty a mezi konečné spotřebitele (dále jen „spotřebitel"), za teplo k vytápění a jinému využití a dodávku teplé užitkové vody.

§ 2

Pravidla pro vytápění

(1) Otopné období, není-li mezi odběratelem a dodavatelem dohodnuto jinak, začíná 1. září a končí 31. května následujícího roku.

(2) Dodávka tepla se zahájí v otopném období, když průměrná denní teplota venkovního vzduchu v příslušné lokalitě poklesne pod + 13 °C ve dvou dnech po sobě následujících a podle vývoje počasí nelze očekávat zvýšení této teploty nad + 13 °C pro následující den.

(3) Průměrnou denní teplotou venkovního vzduchu je čtvrtina součtu venkovních teplot měřených ve stínu s vyloučením vlivu sálání okolních stěn v 7.00, 14.00 a ve 21.00 hod., přičemž teplota měřená ve 21.00 hod. se počítá dvakrát.

(4) Vytápění se omezí nebo přeruší v otopném období, když průměrná denní teplota venkovního vzduchu vystoupí nad + 13 °C ve dvou dnech po sobě následujících a podle vývoje počasí nelze očekávat pokles této teploty pro následující den.

(5) V průběhu otopného období byty v době od 6.00 do 22.00 hod., nebytové a společné prostory podle potřeby jsou vytápěny tak, aby byla zabezpečena vnitřní teplota stanovená projektem, která pro obytné místnosti je 20 °C. Od 22.00 hod. do 6.00 hod. se vytápění omezí nebo krátkodobě přeruší do té míry, aby byly dodrženy požadavky na tepelnou stabilitu místnosti.

(6) Pro účely této vyhlášky je požadavek odstavce 5 splněn, jestliže v místnosti s otopným tělesem teplota vzduchu naměřená teploměrem uprostřed půdorysu ve výši 1 m nad nášlapnou vrstvou podlahy, bez vlivu oslunění, je proti číselné hodnotě teploty stanovené projektem

- vyšší o 1 °C v místnosti s jednou venkovní stěnou,
- vyšší o 1,5 °C v místnosti s dvěma venkovními stěnami,
- vyšší o 2 °C v místnosti s třemi nebo více venkovními stěnami či s nadměrným zasklením.

(7) Plánované opravy, údržbové a revizní práce, které mohou způsobit omezení či přerušení dodávky tepla k vytápění, se provádějí v mimotopném období.

§ 3

Pravidla pro dodávku teplé užitkové vody

(1) Teplá užitková voda je dodávána celoročně tak, aby měla na výtoku u spotřebitele teplotu 45 °C až 60 °C, s výjimkou odběrných špiček spotřeby v zúčtovací jednotce.

(2) Zúčtovací jednotkou je část objektu, objekt nebo soubor objektů, ve kterých se odběrným tepelným zařízením rozvádí teplo k vytápění a teplá užitková voda spotřebitelům z rozvodného zařízení dodavatele.

(3) Dodávka podle odstavce 1 je uskutečňována denně nejméně v době od 6.00 do 22.00 hod.

§ 4

Regulace vytápění

(1) Regulace parametrů teplonosného média v závislosti na klimatických podmínkách, která umožňuje zabezpečení vnitřní teploty podle § 2 odst. 5, je zajištěna, pokud je to technicky možné, ve výrobním a rozvodném zařízení.

(2) Regulace vytápění v zúčtovací jednotce je prováděna:

a) regulací parametrů teplonosné látky v závislosti na

klimatických podmínkách, pokud není zajišťována dodavatelem,

b) individuálním automatickým regulačním zařízením jednotlivých spotřebičů určených pro vytápění,

c) regulací diferenčního tlaku v odběrném tepelném zařízení zúčtovací jednotky, pokud to zařízení pro vnitřní rozvod tepla vybavené individuální regulací podle písmene b) vyžaduje,

d) samostatnou automatickou regulací vytápění části zúčtovací jednotky.

§ 5

Rozúčtování dodávky tepla k vytápění a dodávky teplé užitkové vody na zúčtovací jednotky

Dodávka tepla je účtována dodavatelem podle vlastního měřicího zařízení zvlášť pro každé odběrné místo v závislosti na způsobu připojení zúčtovací jednotky:

a) společně pro vytápění a přípravu teplé užitkové vody,

b) samostatně pro vytápění,

c) samostatně pro přípravu teplé užitkové vody.

§ 6

Rozúčtování nákladů na teplo k vytápění a jinému využití v zúčtovací jednotce

(1) Náklady na teplo k vytápění a jinému využití zahrnují účtované platby v cenách podle platných cenových předpisů,[1]) které byly vynaloženy v dané zúčtovací jednotce za roční zúčtovací období:[2])

a) v místě připojení odběrného tepelného zařízení,

b) v předávací stanici, popřípadě v regulačním zařízení,

c) ve zdroji tepla.

(2) Náklady na teplo k vytápění v rámci zúčtovací jednotky se rozdělí na složku základní a spotřební, přičemž na základní složku připadně 30 % až 50 %, na spotřební složku 50 % až 70 % nákladů.

(3) Jsou-li v zúčtovací jednotce nebytové prostory, spotřební složka se rozdělí na byty a na nebytové prostory podle jejich zjištěného podílu na celkové spotřebě tepla v zúčtovací jednotce.

(4) Spotřební složka se rozdělí mezi spotřebitele úměrně údajům měřičů tepla nebo indikátorů s použitím výpočtové metody nebo korekcí, které umožňují rozúčtovat spotřební složku nákladů na vytápění podle polohy bytu.

(5) Základní složka se rozdělí mezi spotřebitele v poměru jejich započitatelné podlahové plochy (dále jen „podlahová plocha") bytu nebo nebytového prostoru. Podlahovou plochou je plocha místnosti v bytě kromě lodžie a balkónu. U nebytového prostoru je podlahovou plochou podlahová plocha vynásobená koeficienty uvedenými v příloze č. 1 této vyhlášky.

(6) Je-li odebíráno teplo k jinému využití, základní složka se rozdělí na příslušné spotřebiče a na vytápění podle příkonu, spotřební složka podle jejich podílu na celkové spotřebě tepla v objektu.

(7) V zúčtovací jednotce, kde u spotřebitelů nejsou instalovány indikátory nebo měřiče tepla, se náklady na vytápění rozdělí podle podlahové plochy vynásobené koeficientem podle údajů uvedených v příloze č. 1 této vyhlášky.

(8) Odečty měřičů tepla a indikátorů se provádějí nejméně jednou ročně.

(9) Spotřební složka vytápěných místností bez měření připadající na 1 m^2 podlahové plochy je o 30 % vyšší, než je průměrná hodnota spotřební složky v místnostech s měřením.

§ 7

Rozúčtování nákladů na dodávku teplé užitkové vody v zúčtovací jednotce

(1) Náklady na přípravu a dodávku teplé užitkové vody zahrnují účtované platby, které byly vynaloženy v dané zúčtovací jednotce za roční zúčtovací období v místě připojení odběrného tepelného zařízení, a to v cenách podle platných cenových předpisů.[1])

(2) Náklady na teplo k přípravě teplé užitkové vody připadající na zúčtovací jednotku se rozdělí na složku základní a spotřební, přičemž základní složka činí 10 % až 30 %, spotřební složka 70 % až 90 % nákladů.

(3) Náklady na dodávku teplé užitkové vody připadající na zúčtovací jednotku se rozdělí na složku základní a spotřební, přičemž základní složka činí 5 % a spotřební 95 % nákladů.

(4) Základní složka se rozdělí mezi spotřebitele podle podlahové plochy.

(5) Spotřební složka se rozdělí mezi spotřebitele podle údajů vodoměrů. K této složce se připočte podíl nákladů spotřeby podle vodoměrů ve společných prostorech.

(6) V zúčtovací jednotce, kde u spotřebitelů nejsou instalovány vodoměry, se náklady na dodávku

---

[1]) Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění zákona č. 135/1994 Sb.

[2]) Například od 1. 6. do 31. 5. následujícího roku.

teplé užitkové vody rozdělí, není-li dohodnuto jinak, podle podlahové plochy.

(7) Odečty vodoměrů se provádějí nejméně jednou ročně.

(8) Spotřební složka neměřených odběrů připadající na 1 m^2 podlahové plochy je až o 300 % vyšší, než je průměrná hodnota spotřební složky s měřenou spotřebou.

§ 8

Rozúčtování nákladů na teplou užitkovou vodu dodávanou pro více zúčtovacích jednotek

(1) Náklady na teplo k přípravě teplé užitkové vody se dělí na složku základní a spotřební. Základní složka činí 30 % a spotřební 70 % nákladů.

(2) Náklady na dodávku teplé užitkové vody se dělí na složku základní a spotřební. Základní složka činí 5 % a spotřební 95 % nákladů.

(3) Základní složka se rozdělí na zúčtovací jednotky podle podlahové plochy jednotlivých zúčtovacích jednotek.

(4) Spotřební složka se rozdělí podle součtů údajů vodoměrů v zúčtovacích jednotkách; pokud je instalováno měření na vstupu do zúčtovací jednotky, použije se údaj tohoto měření.

§ 9

Zvláštní způsob rozúčtování nákladů na teplo k vytápění a dodávku teplé užitkové vody v zúčtovací jednotce

(1) Není-li možno v zúčtovací jednotce s vlastní předávací stanicí nebo s vlastním zdrojem tepla určit náklady na vytápění a na přípravu teplé užitkové vody odděleně podle měření, lze stanovit náklady na teplo pro ohřev užitkové vody, popř. množství paliva k tomu potřebné a rozdělit celkové náklady podle přílohy č. 2 této vyhlášky. Nelze-li z důvodu poruchy vodoměrů stanovit objem teplé užitkové vody V (m^3), rozdělí se celkové náklady na teplo podle srovnatelného předchozího období nebo v poměru 70 % na vytápění a 30 % na přípravu teplé užitkové vody.

(2) Pokud není možno zjistit spotřebu tepla pro nebytové prostory pro poruchu měřiče tepla, určí se stejným podílem ze spotřeby zúčtovací jednotky jako ve srovnatelném období, není-li to možné, technickým výpočtem.

§ 10

Rozúčtování nákladů za vytápění a dodávku teplé užitkové vody

Náklady za vytápění a dodávku teplé užitkové vody připadající na spotřebitele se rozúčtovávají jednou ročně, a to nejpozději do tří měsíců po uplynutí zúčtovacího období. Vyúčtování obsahuje spotřebu tepla pro vytápění a přípravu teplé užitkové vody v GJ, spotřebu vody pro přípravu teplé užitkové vody v m^3 a jednotkové ceny.

§ 11

Zrušovací ustanovení

Zrušují se:

a) vyhláška Ministerstva pro hospodářskou politiku a rozvoj České republiky č. 186/1991 Sb., o hospodaření s teplem, řízení soustav centralizovaného zásobování teplem a o ochranných pásmech,

b) vyhláška Ministerstva místního hospodářství č. 197/1957 Ú. l., o úplatě za ústřední (dálkové) vytápění a za dodávku teplé vody.

§ 12

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1996.

Ministr:

Ing. **Dlouhý** CSc. v. r.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 245/1995 Sb.

Tabulka koeficientů pro byty a nebytové prostory

Druh místnosti	Koeficient
byty	1
sklad s občasným pobytem osob	1
mateřská školka	1,2
zdravotní středisko	
kancelář	
výstavní sál	
prodejna	1,2
sklad s trvalým pobytem osob	
učebna	
dílna	
provozovna s prodejem	
restaurace, kavárna	1,5
garáž temperovaná	0,5
část nebytového prostoru nevytápěná z vnitřního rozvodu ani individuálně, začleněná v objektu tak, že dochází k prostupu tepla z vytápěné části svislými stěnami, popř. přes ní prochází neizolované potrubí vnitřního rozvodu tepla	0,4

Koeficienty podle tabulky lze použít i pro vytápění místností s obdobným provozním režimem, pro teplou užitkovou vodu se dohodnou podle charakteru odběru.

a) Rozdělení tepla na ohřev užitkové vody a na vytápění v objektu s vlastní předávací stanicí

Teplo k ohřevu užitkové vody se stanoví z tepla naměřeného pro tento účel v měřeném období (např. mimotopném) podle vzorce:

$$Q_t = \frac{Q_{tm}}{V_m} \cdot V \qquad [GJ]$$

Teplo pro vytápění:

$$Q_v = Q_c - Q_t \qquad [GJ],$$

kde:

Q_v	[GJ] -	teplo pro vytápění
Q_t	[GJ] -	teplo k ohřevu užitkové vody
V	[m^3] -	objem užitkové vody měřený na vstupu do ohřívače (studená voda) nebo jako součet objemů naměřených na vodoměrech u všech spotřebitelů a ve společných prostorech
Q_{tm}	[GJ] -	teplo k ohřevu užitkové vody v měřeném období
V_m	[m^3] -	objem užitkové vody naměřený ve stejném období
Q_c	[GJ] -	celkové množství tepla podle měření

Náklady se rozdělí v poměru: $Q_v : Q_t$

Je-li věrohodně k dispozici jen hodnota měřeného objemu vody, lze stanovit přibližně:

$$Q_t = 0{,}3 \cdot V \qquad [GJ]$$

b) Rozdělení spotřeby paliva na ohřev užitkové vody a na vytápění v zúčtovací jednotce s vlastním zdrojem tepla

Spotřeba paliva pro ohřev užitkové vody se stanoví ze spotřeby paliva pro tento účel v měřeném (mimotopném) období:

$$M_{pt} = \frac{M_{ptm}}{V_m} \cdot V \qquad [kg ; m^3]$$

Spotřeba paliva jen pro vytápění:

$$M_{pv} = M_{pc} - M_{pt} \qquad [kg ; m^3],$$

kde:
M_{pv} [kg;m^3] - spotřeba paliva pro vytápění
M_{pt} [kg;m^3] - spotřeba paliva pro ohřev užitkové vody
M_{ptm} [kg;m^3] - spotřeba paliva v měřeném (mimotopném) období
M_{pc} [kg;m^3] - celková spotřeba paliva

Náklady se rozdělí v poměru: M_{pv}: M_{pt}

Je-li věrohodně k dispozici jen hodnota měřeného objemu vody, lze stanovit přibližně pro:

hnědé tříděné uhlí	$M_{pt} = 26 . V$	[kg]
koks	$M_{pt} = 15 . V$	[kg]
LTO	$M_{pt} = 9 . V$	[kg]
zemní plyn	$M_{pt} = 11 . V$	[m^3]
svítiplyn	$M_{pt} = 25 . V$	[m^3]

246

VYHLÁŠKA

Ministerstva spravedlnosti

ze dne 11. října 1995,

kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva spravedlnosti České republiky č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění vyhlášky č. 584/1992 Sb. a vyhlášky č. 194/1993 Sb.

Ministerstvo spravedlnosti podle § 374 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, podle § 391 a 391a odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a podle § 20 zákona č. 189/1994 Sb., o vyšších soudních úřednících, stanoví:

Čl. I

Vyhláška Ministerstva spravedlnosti České republiky č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, ve znění vyhlášky č. 584/1992 Sb. a vyhlášky č. 194/1993 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 2 se doplňuje odstavcem 5, který zní:

„(5) Odstavce 1 až 3 a odstavec 4 věta první se užijí i na rozdělení prací vyšších soudních úředníků.“.

2. V § 4 se za slova „justiční čekatelé“ doplňuje čárka a vkládají se tato slova: „vyšší soudní úředníci“.

3. V § 5 odst. 1 věta první zní: „Vyšší soudní úředníci a pracovníci odborného aparátu soudů jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděli v souvislosti s výkonem soudnictví.“.

4. V § 5 odst. 2 se za slovo „může“ vkládají tato slova: „vyššího soudního úředníka a“.

5. V § 6 nadpis zní: „**Jednoduché úkony konané justičními čekateli, soudními tajemníky a vedoucími soudní kanceláře**“.

6. V § 6 odst. 1 písm. l) se za slovo „odsouzení“ vkládají tato slova: „nebo o podmíněném zastavení trestního stíhání, podkladů v řízení o výkonu obecně prospěšných prací a podkladů potřebných k rozhodnutí o schválení narovnání,“.

7. V § 6 odst. 2 se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno l), které zní:

„l) úkony soudu podle § 260 odst. 2 o.s.ř.“.

8. V § 7 odst. 1 větě druhé se slovo „osoby“ nahrazuje slovy „strany trestního řízení“.

9. V § 19 odst. 1 se za větu první vkládá tato věta: „O předvedení takové osoby je třeba požádat velitele nebo náčelníka.“.

10. V § 22 se vypouštějí slova „doložku o právní moci a vykonatelnosti rozhodnutí,“.

11. V § 28 nadpis zní: „**Vyžadování součinnosti**“.

12. V § 28 odst. 1 se slovo „organizací“ nahrazuje slovy „právnických a fyzických osob“.

13. V § 28 odst. 2 se slova „účastníků řízení a“ nahrazují slovy „účastníků řízení, zprávy o tom, zda odsouzený řádně vykonává trest obecně prospěšných prací, a zprávy“.

14. § 35 se vypouští.

15. V § 37 odst. 4 se na konci připojuje tato věta: „Příslušného velitele nebo náčelníka předseda senátu zároveň požádá, aby zajistil nástup trestu odsouzeného a učinil další potřebná opatření podle příslušných služebních předpisů.“.

16. V § 38 nadpis zní: „**Podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody a výkon trestu obecně prospěšných prací**“.

17. § 38 se doplňuje odstavcem 3, který zní:

„(3) V případě, kdy byl uložen trest obecně prospěšných prací, postupuje soud přiměřeně podle odstavce 1.“.

18. V § 41 odst. 2 se na konci připojuje tato věta: „U vojáků základní nebo náhradní služby a u vojáků z povolání se výzva doručuje prostřednictvím velitele nebo náčelníka útvaru, ve kterém odsouzený vykonává vojenskou službu.“.

19. V § 42 odst. 2 se na konci připojují tyto věty: „U vojáků základní nebo náhradní služby a u vojáků z povolání se výzva doručuje prostřednictvím velitele nebo náčelníka útvaru, ve kterém odsouzený vykonává vojenskou službu. Soud požádá příslušného velitele nebo náčelníka útvaru o spolupůsobení při výkonu ambulantní léčby a odesílání léčené osoby k léčebným úkonům podle pokynů zdravotnického zařízení.“.

20. V § 45 odst. 1 se za slovo „samosoudce“ vkládají tato slova: „nebo v rozsahu svých oprávnění vyšší soudní úředník“.

21. V § 45 odst. 3 se za slova „příkazy soudce“ vkládají slova „nebo vyššího soudního úředníka“ a za slova „od soudce“ se vkládají slova „nebo vyššího soudního úředníka“.

22. V § 46 odst. 2 se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které zní:

„i) provedení výkonu rozhodnutí o nařízení předběžného opatření (§ 273a odst. 2 o.s.ř.).“.

23. V § 69 odst. 1 se za slova „předsedovi senátu (samosoudci)“ vkládají tato slova: „nebo v rámci jeho oprávnění vyššímu soudnímu úředníkovi“.

24. Za § 116 se vkládají nové § 116a až 116f, které včetně nadpisů a poznámky č. 22) zní:

„ČÁST ČTRNÁCTÁ

Některá opatření k plnění povinností soudů v soudním řízení

§ 116a

(1) K zabezpečení povinnosti soudce (předsedy senátu) a k dodržení lhůt uvedených v § 69, 77, 83 tr. ř. a § 75 odst. 2 a § 273a odst. 1 o.s.ř. stanoví předseda okresního soudu pro dobu mimo rozvrženou pracovní dobu a dny pracovního klidu dosažitelnost soudce (předsedy senátu), kterému umožní přístup do budovy soudu, k přímé telefonní stanici, k telefaxu, do kanceláře, kde jsou uloženy spisy v neskončených trestních věcech a spisy ve věcech péče o nezletilé, a použití kulatého úředního razítka.

(2) K zabezpečení výkonu předběžného opatření nařízeného soudem podle § 76a o.s.ř. stanoví předseda okresního soudu pro dobu mimo rozvrženou pracovní dobu a dny pracovního klidu též dosažitelnost vykonavatele nebo jiného pracovníka soudu, kterého pověří úkony výkonu rozhodnutí podle § 273a o.s.ř.; dosažitelnost není třeba stanovit v případě, kdy soudce, jehož dosažitelnost byla stanovena podle odstavce 1, výslovně prohlásí, že zabezpečí výkon předběžného opatření sám.

§ 116b

(1) Předseda soudu oznámí příslušnému státnímu zastupitelství, stálé službě okresního ředitelství Policie České republiky a okresnímu úřadu v obvodu soudu adresu a případně i číslo telefonní stanice, kde se určený soudce (předseda senátu) bude během dosažitelnosti zdržovat. Na tuto adresu se doručují v době trvání dosažitelnosti všechny písemnosti určené soudu, pokud není se soudcem (předsedou senátu) dohodnuto jinak.

(2) Při doručení písemnosti soudce (předseda senátu) potvrdí datum a čas převzetí písemnosti. Je-li doručován návrh na nařízení předběžného opatření podle § 76a o.s.ř., sdělí navrhovatel soudci adresu, popřípadě číslo telefonní stanice, na které se bude zdržovat zaměstnanec navrhovatele, který poskytne soudu potřebnou součinnost k provedení výkonu předběžného opatření, bude-li soudem nařízeno.

§ 116c

(1) Je-li třeba v době dosažitelnosti vyslechnout obviněného a rozhodnout o vazbě, ustanovit obhájce nebo vydat příkaz k domovní prohlídce, orgány policie nebo státní zastupitelství o tom vyrozumí soudce (předsedu senátu) příslušného podle § 116a, který stanoví místo a dobu potřebného úkonu.

(2) Jestliže je soudci (předsedovi senátu) dodán obviněný, který byl zatčen na základě příkazu k zatčení vydaného soudcem jiného soudu, soudce (předseda senátu) přezkoumá, zda jsou splněny podmínky, pro které obviněného nelze ve lhůtě uvedené v § 69 odst. 4 tr. ř. dodat soudu, který příkaz k zatčení vydal. Jsou-li tyto podmínky splněny a orgány policie předloží příkaz k zatčení, soudce (předseda senátu) obviněného vyslechne k důvodům, pro které byl příkaz vydán, prostřednictvím příslušných orgánů policie se spojí se soudcem soudu, který příkaz k zatčení vydal, a o výslechu jej informuje faxem nebo jiným obdobným telekomunikačním prostředkem soudu anebo dálnopisem policie. Soudce (předseda senátu) soudu, který příkaz k zatčení vydal, na základě této informace a skutečností obsažených v trestním spise rozhodne o vazbě a své rozhodnutí stejným způsobem oznámí prostřednictvím soudu provádějícího výslech obviněného.

(3) Jestliže bylo rozhodnuto, že se obviněný bere do vazby, je třeba o tom doručit příslušné spádové věznici usnesení a příkaz k přijetí do vazby. Nařizuje-li vazbu jiný soud než ten, který vydal příkaz k zatčení a rozhodl o vazbě, doručí věznici pouze příkaz k přijetí do vazby. Soud, který příkaz k zatčení vydal a rozhodl o vazbě, doručí usnesení přímo své spádové věznici.

§ 116d

Nařídí-li soud předběžným opatřením, aby nezletilé dítě bylo předáno do péče určené osoby, toto rozhodnutí soudce neprodleně vyhotoví, vyznačí doložku vykonatelnosti a přikáže vykonavateli, popřípadě jinému pověřenému pracovníkovi soudu, aby provedl úkony výkonu rozhodnutí, pokud je neprovede sám.

§ 116e

(1) Ustanovení § 116a odst. 1, § 116b odst. 1 a § 116c se obdobně užijí též na činnost krajského soudu, který vydal dosud nerealizovaný příkaz k zatčení.

(2) Dosažitelnost mimo rozvrženou pracovní dobu a ve dnech pracovního klidu zajišťuje předseda krajského soudu nebo vrchního soudu též k provádění úkonů, k nimž je tento soud příslušný podle zvláštního zákona a které nesnesou odkladu.[22]) O spojení na soudce, který má dosažitelnost, vyrozumí toho, komu podle zvláštního zákona přísluší podat návrh na rozhodnutí o takovém úkonu.

ČÁST PATNÁCTÁ

§ 116f

Jednací řád pro vrchní soudy

Ustanovení této vyhlášky se užijí též pro řízení před vrchními soudy.

[22]) § 36 odst. 3 zákona ČNR č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

§ 9 odst. 1 a § 10 odst. 2 zákona č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě.".

25. Část čtrnáctá se označuje jako část šestnáctá.

Čl. II

Ustanovení § 6, pokud se vztahuje na soudní tajemníky, pozbývá účinnosti dnem 31. prosince 1998.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

JUDr. **Novák** v. r.

Vydává a tiskne: Ministerstvo vnitra, odbor vydavatelství a tisku, Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415, telefon (02) 792 70 11, fax (02) 795 26 03 - **Redakce:** Nad štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86. Objednávky do zahraničí (mimo Slovenské republiky) vyřizuje ARTIA-PEGAS PRESS, s. r. o., Národní 25, 111 21 Praha 1, telefon (02) 26 20 81, fax (02) 242 278 72. Objednávky v Slovenskej republike prijíma a titul distribuuje Magnet Press Slovakia, s. r. o., Grösslingova 62, 811 09 Bratislava, telefón (07) 32 30 56, kl. 54, tel./fax (07) 36 13 90 - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 1300,– Kč, druhá záloha 900,– Kč) - Vychází podle potřeby.

Distribuce: předplatné, jednotlivé částky na objednávku i za hotové – SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, telefon (02) 663 100 71, l. 154-159; drobný prodej v prodejnách SEVT, a. s., – Praha 5 - Smíchov, Elišky Peškové 14, tel. (02) 24 51 01 09 – Praha 4, Jihlavská 405, tel. (02) 692 82 87 – Karlovy Vary, Sokolovská 53, tel. (017) 460 72 – Brno, Česká 14, tel. (05) 422 139 62 – Ostrava, Dr. Šmerala 27, tel. (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány předplatitelům neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou dosílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. Lhůta pro uplatnění reklamací je stanovena na 15 dnů od data rozeslání, po této lhůtě jsou reklamace vyřizovány jako běžné objednávky za úhradu. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo bez lomítka (fyzická osoba) a kmenové číslo předplatitele. **Podávání novinových zásilek** povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993. Podávanie novinových zásielok v Slovenskej republike povolené RPP Bratislava, pošta 12, č. j. 443/94 zo dňa 27. 11. 1994.